

T.C.
İSTANBUL SABAHATTİN ZAİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
HEMŞİRELİK ANABİLİM DALI
İÇ HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ BİLİM DALI

HEMODİYALİZ HASTALARINDA VÜCUT
KOMPOZİSYONUNUN, SEMPTOM ŞİDDETİNİN VE
DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Kurbani KILIÇ

İstanbul

Temmuz-2024

T.C.
İSTANBUL SABAHATTİN ZAİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
HEMŞİRELİK ANABİLİM DALI
İÇ HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ BİLİM DALI

HEMODİYALİZ HASTALARINDA VÜCUT
KOMPOZİSYONUNUN, SEMPTOM ŞİDDETİNİN VE
DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Kurbani KILIÇ

Tez Danışmanı

Doç. Dr. Zülfünaz ÖZER

İstanbul

Temmuz-2024

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Müdürlüğüne,

Bu çalışma, jürimiz tarafından Hemşirelik Anabilim Dalı, İç Hastalıkları Hemşireliği Bilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Danışman

Doç. Dr. Zülfünaz ÖZER

Üye

Prof. Dr. Ayşe Nefise BAHÇECİK

Üye

Doç. Dr. Berna DİNCER

Onay

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Erhan İÇENER

Enstitü Müdürü

BİLİMSEL ETİK BİLDİRİMİ

Yüksek lisans tezi olarak hazırladığım “**Hemodiyaliz Hastalarında Vücut Kompozisyonunun, Semptom Şiddetinin ve Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi**” adlı çalışmanın öneri aşamasından sonuçlandığı aşamaya kadar geçen süreçte bilimsel etiğe ve akademik kurallara özenle uyduğumu, tez içindeki tüm bilgileri bilimsel ahlak ve gelenek çerçevesinde elde ettiğimi, tez yazım kurallarına uygun olarak hazırladığımı, bu çalışmamda doğrudan veya dolaylı olarak yaptığım her alıntıya kaynak gösterdiğimi ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu beyan ederim.

Kurbani KILIÇ

ÖN SÖZ

Eğitimim ve araştırmamın her aşamasında bilgi ve tecrübelerini paylaşan, yardımlarını esirgemeyen, olumlu tavırlarıyla beni cesaretlendiren, beraber çalışmaktan ve her zaman öğrencisi olmaktan gurur duyduğum değerli tez danışmanım Doç. Dr. Zülfünaz ÖZER'e, eğitim alanında dersleriyle bize vizyon katan çok değerli hocamız Prof. Dr. Ayşe Nefise BAHÇECİK'e,

Eğitimim boyunca benden desteklerini ve sabırlarını esirgemeyen canım eşim Ayşe İdil KILIÇ'a minnet ve teşekkürlerimi sunarım.

Kurbani KILIÇ

İstanbul-2024

ÖZET

HEMODİYALİZ HASTALARINDA VÜCUT KOMPOZİSYONUNUN, SEMPTOM ŞİDDETİNİN VE DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Kurbani KILIÇ

Yüksek Lisans, İç Hastalıkları Hemşireliği

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Zülfünaz ÖZER

Temmuz, 2024 – 106 Sayfa

Bu araştırma hemodiyaliz alan hastalarında vücut kompozisyonun, semptom şiddetinin ve dayanıklılık düzeylerinin belirlenmesi sebebiyle düzenlenmiştir. Eylül-Aralık 2023 tarihleri arasında İstanbul’da 4 hastanenin hemodiyaliz ünitesinde 121 hemodiyaliz hastasıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma bulguları, Hasta Tanılama Formu, Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi, Diyaliz Semptom İndeksi ve Hemodiyaliz Dayanıklılık Ölçeğiyle yüz yüze görüşme yoluyla toplanmıştır. Ayrıca BİA ile vücut kompozisyonu ölçümü yapılmıştır. Hastalar en çok yorgun hissetme ve enerjide azalma (%67,8), kas krampları (%49,6), bulantı (%39,7), baş ağrısı (%38), kemik veya eklem ağrısı (%37,8), nefes darlığı (%35,5) semptomları deneyimledikleri görülmüştür. MCKİ ortalaması $4,30\pm 1,74$, DSİ ortalaması $20,19\pm 12,79$, HHDÖ ortalaması $58,76\pm 10,31$, HHDÖ alt boyutları puan ortalaması Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak $29,25\pm 5,66$, Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek $17,98\pm 3,10$, Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak $11,52\pm 2,07$ olarak saptanmıştır. DSİ ile komorbidite indeksi arasında ($r=0,226$) pozitif ($p=0,013$), HHDÖ ile komorbidite indeksi ($r=-0,49$) ve DSİ ($r=-0,370$) arasında negatif ($p=0,000$) anlamlı ilişki bulunmuştur. Dayanıklılık düzeyindeki toplam değişim %29,9 oranında komorbidite indeksi ve DSİ tarafından açıklanmaktadır. Komorbidite indeksi dayanıklılık düzeyini azaltmaktadır ($\beta=-0,428$). Semptom şiddeti dayanıklılık düzeyini azaltmaktadır ($\beta=-0,274$). Hastaların semptom şiddeti düşük, dayanıklılık düzeyi orta bulunmuştur. Komorbidite indeksi ve semptom şiddeti dayanıklılık düzeyini olumsuz etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, Vücut Kompozisyonu, Dayanıklılık, Semptom, Komorbidite İndeksi

ABSTRACT

EXAMINATION OF BODY COMPOSITION, SYMPTOM SEVERITY AND RESILIENCE LEVELS IN HEMODIALYSIS PATIENTS

Kurbani KILIÇ

Master of Science, Internal Medicine Nursing

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Zülfünaz ÖZER

July, 2024-106 Pages

This study was conducted to determine body composition, symptom severity, and endurance levels in hemodialysis patients. It was carried out between September and December 2023 in the hemodialysis units of four hospitals in Istanbul, involving 121 hemodialysis patients. The research data were collected through face-to-face interviews using the Patient Identification Form, Modified Charlson Comorbidity Index (MCCI), Dialysis Symptom Index (DSI), and Hemodialysis Resilience Scale (HRS). Additionally, body composition was measured using bioelectrical impedance analysis (BIA). The most common symptoms experienced by patients were feeling tired and reduced energy (67.8%), muscle cramps (49.6%), nausea (39.7%), headaches (38%), bone or joint pain (37.8%), and shortness of breath (35.5%). The mean MCCI score was 4.30 ± 1.74 , the mean DSI score was 20.19 ± 12.79 , and the mean HRS score was 58.76 ± 10.31 . The sub-dimensions of HRS were as follows: Pursuing a Positive Meaning in Life (mean score: 29.25 ± 5.66), Accepting Hemodialysis as a Part of Daily Life (mean score: 17.98 ± 3.10), and Willingness to Live through Meaningful Relationships (mean score: 11.52 ± 2.07). A positive correlation ($r=0.226$, $p=0.013$) was found between DSI and the comorbidity index, while negative correlations were found between HRS and the comorbidity index ($r=-0.49$, $p=0.000$) and between HRS and DSI ($r=-0.370$, $p=0.000$). The comorbidity index and DSI explained 29.9% of the variance in resilience levels. The comorbidity index reduced resilience levels ($\beta=-0.428$), as did symptom severity ($\beta=-0.274$). Patients were found to have low symptom severity and moderate resilience levels. The comorbidity index and symptom severity negatively affected resilience levels.

Keywords: Hemodialysis, Body Composition, Resilience, Symptom, Comorbidity
Index

İÇİNDEKİLER

TEZ ONAYI	i
BİLİMSEL ETİK BİLDİRİMİ.....	ii
ÖN SÖZ.....	iii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT	vi
İÇİNDEKİLER	viii
TABLolar LİSTESİ.....	x
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xii
KISALTMALAR	xiii
BİRİNCİ BÖLÜM	
GİRİŞ	1
İKİNCİ BÖLÜM	
GENEL BİLGİLER.....	3
2.1.Kronik Böbrek Yetmezliği.....	3
2.2. Vücut Kompozisyonu	6
2.3. Semptom Şiddeti	7
2.4. Dayanıklılık Düzeyleri.....	9
2.5. Hemodiyaliz Hastalarında Vücut Kompozisyonun, Semptom Şiddetinin Ve Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesinde Hemşirenin Rolü.....	9
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
GEREÇ VE YÖNTEM.....	12
3.1. Araştırmanın Tipi.....	12

3.2. Araştırmanın Yeri ve Zamanı.....	12
3.3. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi	12
3.4. Veri Toplama Araçları	12
3.4.1. Hasta Bilgi Formu (Ek 1).....	12
3.4.2. Bioelektrik Empedans Analizi (BİA) (Ek 2).....	13
3.4.3. Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (MCKİ) (Ek 3).....	13
3.4.4. Diyaliz Semptom İndeksi (Ek 4).....	13
3.4.5. Hemodiyaliz Alan Hastalarda Dayanıklılık Ölçeği (Ek 5)	14
3.5. Araştırmanın Değişkenleri	14
3.6. Verilerin Değerlendirilmesi	14
3.7. Araştırmanın Etik Boyutu	15

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR..... 17

4.1. Hastaların Sosyo-Demografik ve Sağlık Özelliklerinin Dağılımı	17
4.2. Komorbidite İndeksi, Diyaliz Semptom İndeksi ve Dayanıklılık Puan Ortalamaları.....	23
4.3. Komorbidite İndeksi, Diyaliz Semptom İndeksi ve Dayanıklılık Puanları Arasındaki İlişkiler	24
4.4. Komorbidite İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu	27
4.5. Diyaliz Semptom İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu	32
4.6. Dayanıklılık Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu ...	36

BEŞİNCİ BÖLÜM

TARTIŞMA 53

ALTINCI BÖLÜM

SONUÇLAR VE ÖNERİLER 59

KAYNAKLAR 61

EKLER..... 68

TABLolar LİSTESİ

Tablo 3.1: Normal Dağılım.....	15
Tablo 4.1: Hastaların Tanımlayıcı Özelliklere Göre Dağılımı.....	17
Tablo 4.2: Hastaların Biyoelektrik İmpedans Analizine Göre Diyaliz Öncesi ve Sonrası Ölçüm Ortalamaları (n:121).....	22
Tablo 4.3: Komorbidite İndeksi Puan Ortalaması.....	23
Tablo 4.4: Diyaliz Semptom İndeksi Puan Ortalaması.....	23
Tablo 4.5: Dayanıklılık Puan Ortalamaları.....	23
Tablo 4.6: Komorbidite İndeksi, Diyaliz Semptom İndeksi ve Dayanıklılık Puanları Arasında Korelasyon Analizi.....	24
Tablo 4.7: Komorbidite İndeksi ve Diyaliz Semptom İndeksinin Dayanıklılık Üzerine Etkisi.....	26
Tablo 4.9: Komorbidite İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu.....	27
Tablo 4.10: Diyaliz Semptom İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu.....	32
Tablo 4.11: Dayanıklılık Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu.....	36
Tablo 4.12: Korelasyon.....	49
Tablo 4.13: Semptomlar.....	50

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 2.1: 2020 yılı Kronik Böbrek Hastalığı Klinik Protokolüne Göre Kronik	3
Şekil 2.2: Glomerüler Filtrasyon Hızı ve Albüminüriye Göre Kronik Böbrek Hastalığı İlerleme Hızı.....	5
Şekil 2.3: Türkiye’de Renal Replasman Tedavisi Gerektiren Son Dönem Böbrek Hastalığının İnsidansı ve Prevalansı	6
Şekil 2.4: 2022 Yılı Hemodiyaliz Hastalarının Son Dönem Böbrek Yetmezliği Etiyolojisine Göre Dağılımı	7
Şekil 2.5: 2022 Yılı Sonu İtibarıyla Renal Replasman Tedavisi ile İzlenmekte Olan Hastaların Renal Replasman Tedavisi Tipine Göre Dağılımı.....	13
Şekil 2.6: Vücut Kompozisyonunun Etkisi: Sinoptik Bir Analiz	15

KISALTMALAR

AGE	: Advanced Glycation End Products
AVF	: Arteriyovenöz Fistül
AVG	: Arteriyovenöz Greft
BİA	: Bioelektrik Empedans Analizi
BKİ	: Beden Kütle İndeksi
DM	: Diabetes Mellitus
DSİ	: Diyaliz Semptom İndeksi
GFH	: Glomerüler Filtrasyon Hızı
HHÖ	: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği
HT	: Hipertansiyon
KBH	: Kronik Böbrek Hastalığı
KDIGO	: Kidney Disease Improving Global Outcome
MCKİ	: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (MCKİ)
RRT	: Renal Replasman Tedavisi
SDBY	: Son Dönem Böbrek Yetmezliği
TND	: Türk Nefroloji Derneği

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

Kronik böbrek hastalığı, dünya genelinde önemli bir sağlık sorunudur ve hemodiyaliz tedavisi, son dönem böbrek yetmezliği olan hastaların yaşamını sürdürebilmeleri için temel bir tedavi seçeneğidir. Hemodiyaliz, vücuttaki toksinlerin ve atık maddelerin kan dolaşımından temizlenmesine yardımcı olurken, böbrek fonksiyonlarını yerine getiremeyen hastalara destek sağlar (Kozyra vd., 2020). Türkiye’de 2022 yılında en çok tercih edilen renal resplasman tedavi yöntemi %69,77 oranıyla hemodiyalizdir (Ateş vd., 2023).

Hemodiyaliz tedavisindeki gelişmelere rağmen malnütrisyon bu hastalarda sık karşılaşılan bir durumdur. Malnütrisyonun ve beslenme durumunun saptanması hemodiyaliz hastalarında klinik sonuçların iyileştirilmesi için gereklidir (Çalapkorur ve İradeli, 2023). Vücut kompozisyonu, hastaların sağlık durumunu ve yaşam kalitesini belirlemede kritik bir rol oynar. Vücut kompozisyonundaki değişiklikler, hemodiyaliz tedavisi gören hastalarda sıkça görülen bir durumdur. Özellikle, kas kaybı ve yağ dokusunun dağılımındaki değişiklikler, bu hastalarda belirgin olabilir. Bu durum, hastaların yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyebilir ve mortalite riskini artırabilir. Hemodiyaliz hastalarında kas kaybı ile kardiyovasküler hastalık riski arasında güçlü bir ilişki olduğu belirtilmektedir (Bergström vd., 2021). Su, yağsız vücut kütlesi, yağ kütlesi ve elektrolit dengesi gibi bileşenler, hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonunu oluşturan ana faktörlerdir. Bu bileşenlerin dengesizliği, hastaların semptomların şiddetini ve dayanıklılık düzeylerini etkileyebilir (Da Silva vd., 2019; Maggiore vd., 2018). Hemodiyaliz hastalarında mortalite ve morbiditenin azalması için beslenme durumunun değerlendirilmesinde vücut kompozisyonu önemli bir yer tutmaktadır. Bioelektrik Empedans Analizi (BİA), hemodiyaliz hastalarında beslenme durumunu ve malnütrisyonun saptanması için yararlı bir parametre olarak görülmektedir (Çalapkorur ve İradeli, 2023). Bu nedenle, hemodiyaliz hastalarının vücut kompozisyonunun düzenli olarak izlenmesi ve gerekli müdahalelerin yapılması önemlidir (Kopple vd., 2019).

Hemodiyaliz tedavisi insanların hayat süresini artıran ve ortaya çıkan teknolojinin ilerlemesi sayesinde güvenliği çoğalan tedavi şekli olmakla birlikte uzun süreli hemodiyaliz tedavisi alan hastalar, çeşitli komplikasyonlarla karşı karşıya kalabilirler (Arıkan vd., 2018; Khajehdehi vd., 2017). Hemodiyaliz hastalarında sık görülen semptomlar arasında yorgunluk, halsizlik, mide bulantısı, kas krampları ve uyku bozuklukları yer alır (Weisbord vd., 2016). Bu semptomlar, hastaların günlük yaşamlarını sürdürmelerini zorlaştırabilir, hastaların tedaviye uyumunu ve yaşam kalitelerini kötü etkileyebilir (Davison ve Jhangri, 2016).

Dayanıklılık, bir bireyin fiziksel aktivitelere karşı gösterdiği direnç ve dayanma gücü olarak tanımlanır. Hemodiyaliz hastalarının deneyimlediği bazı değişimler, bu beklenmedik durumlardan sağ çıkmak ve ayağa kalkmak için bir dayanıklılık süreci gerektirir (Pradila vd., 2021). Dayanıklılık, duyguları düzenlemeye ve travmayı iyileştirmeye yardımcı olacaktır (Kukihara vd., 2020). Hemodiyaliz hastalarının dayanıklılık düzeyleri, fiziksel ve zihinsel sağlık açısından önemlidir (Cheema vd., 2015). Hemodiyaliz hastalarında düşük dayanıklılık düzeyleri sıkça görülür ve bu durum hastaların günlük yaşam aktivitelerini sürdürmelerini zorlaştırabilir. Düşük dayanıklılık düzeyleri, hastaların işlevsel kapasitelerini azaltabilir ve yaşam kalitelerini olumsuz yönde etkileyebilir. Bu nedenle, hemodiyaliz hastalarının dayanıklılık düzeylerinin değerlendirilmesi ve gerektiğinde desteklenmesi önemlidir (McAdams-DeMarco vd., 2016). Hemodiyaliz hastalarında dayanıklılık düzeylerinin değerlendirilmesi, hemşirelik bakımının önemli bir bileşenidir. Hemşireler, hastaların dayanıklılık seviyelerini düzenli olarak izlemelidir (Mittal vd., 2022). Hemşireler, hemodiyaliz hastalarının dayanıklılığını değerlendirerek güçlü ve zayıf yönlerini belirleyebilir, güçlü yönlerini desteklemek için uygun müdahaleler sağlayabilir ve dayanıklılıklarını artırabilir. Bu ayrıca hastaların öz bakım kapasitelerini iyileştirmeye de yardımcı olabilir (Kim vd., 2020).

Bu çalışmanın amacı, hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonu, semptom şiddeti ve dayanıklılık düzeylerinin incelenmesidir. Bu bağlamda, literatürdeki mevcut bilgilerin derlenmesi, mevcut boşlukların belirlenmesi ve ilgili araştırma sorularına cevap bulunması amaçlanmaktadır. Bu araştırma, hemodiyaliz tedavisi gören hastalara daha etkili bir bakım ve tedavi sağlamak için önemli bilgiler sunabilir.

İKİNCİ BÖLÜM

GENEL BİLGİLER

2.1. Kronik Böbrek Hastalığı

Renal işlev bozukluğunda, böbreklerin normal işlevlerini yerine getirememesi durumunda vücuttaki toksinlerin birikmesine ve hayati fonksiyonların bozulmasına neden olabilir (Levey vd., 2014). Kronik böbrek hastalığı (KBH), böbrek fonksiyon veya yapısında 3 aydan uzun sürede anormallikler gelişmesi şeklinde tanımlanır. KBH’da tanı koyulabilmesi için glomerül filtrasyon hızı (GFH) dikkate alınmaksızın böbrekte bir hasar bulunması ya da üç aydan uzun süreyle GFH’nın 60 ml/dk/1,73 m²’nin aşağısında olması gerekir. Böbrek hasarındaki bulgular yapısal veya fonksiyonel olabilir ve bu bulgulara idrar tetkiki, görüntüleme yöntemleri, kan testleri veya böbrek biyopsisinden ulaşılabilir (Şekil 2.1). Tanımlamadaki 3 aylık süre, kronik böbrek hasarını akut böbrek hasarından ayırt etmek için gereklidir (Sağlık Bakanlığı, 2020).

KBH Kriterleri (en az birisi 3 aydan uzun süredir var olmalı)	
Böbrek hasarının belirteçleri	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Albüminüri (idrarla albümin atılımı ≥ 30 mg/24 saat; idrar albümin/kreatinin oranı ≥ 30 mg/gr) ✓ İdrar sediment anormallikleri ✓ Tübüler bozukluklara bağlı anormallikler ✓ Histolojik olarak saptanmış anormallikler ✓ Görüntülemeyle saptanmış yapısal anormallikleri ✓ Böbrek nakli hikayesi
GFH azalması	✓ GFR < 60 ml/dk/1.73 m ²

Şekil 2.1: 2020 yılı Kronik Böbrek Hastalığı Klinik Protokolüne Göre Kronik Böbrek Hastalığı Kriterleri

Kaynak: Kronik Böbrek Hastalığı Klinik Protokolü, 2020

Glomerüler filtrasyon hızı ve albüminüri, KBH ilerleme hızını belirlemede önemli belirteçlerdir. GFH, böbreklerin işlevlerini yerine getirme kapasitesini ölçerken, albüminüri ise böbreklerin glomerüler bariyerlerinin zarar gördüğünün bir işareti olarak kabul edilir. Düşük GFH değerlerinin ve yüksek albüminüri seviyelerinin, KBH'nin daha hızlı ilerlediği ve böbrek fonksiyonlarının daha çabuk azaldığı ile ilişkili olduğunu göstermektedir (Matsushita vd., 2010).

2020 yılı Kronik Böbrek Hastalığı Klinik Protokolüne göre, KBH tanısı için genellikle beş ana kriter kullanılır. Bunlar arasında, böbrek hasarının belirtileri veya işaretleri olarak nitelendirilen, kan basıncında artış, albüminüri veya proteinüri gibi belirtiler yer alır. Ayrıca, GFH azalma da KBH tanısında önemli bir kriterdir. Tanı için, GFH'nin belirli bir seviyenin altında olması, genellikle 3 ay veya daha uzun süre devam etmesi gereken bir kriter olarak kabul edilir. Diğer belirtiler arasında böbrek hasarının belirtileri veya işaretleri olarak kabul edilen, idrar tahlili sonuçlarındaki anormallikler ve böbrek dokusunun yapısal bozulmaları yer alır. Bu kriterler, KBH'nin tanısını koymak için kullanılır ve hastalığın evresini belirlemeye yardımcı olur (Kidney Disease: Improving Global Outcomes (KDIGO, 2024). 2024 yılında yayınlanan KDIGO kılavuzu, GFH ve albüminüri gruplamasına göre KBH'nin ilerleme durumunu düşük risk (böbrek hastalığının diğer belirtileri, kronik böbrek yetmezliği yoksa), orta derecede artmış risk, yüksek risk ve çok yüksek risk olarak belirtmiştir. Şekil 2.2'de 2024 yılı KDIGO kılavuzunda bildirilen GFH ve albüminüri gruplamasına göre KBH evreleri görülmektedir (KDIGO, 2024). KBH, GFH'ye göre beş evrede tanımlanmaktadır. İlk evrede, böbrek hasarı vardır ancak GFH normal ya da yüksektir. Hastalar evre 2'ye (60-89 ml/dk/1,73m²) doğru ilerledikçe GFH'de düşme görülmektedir. Bu evreyi evre 3a/3b (30-59 mL/dk/1,73m²) ve evre 4 (15-29 mL/dk/1,73m²) izlemektedir. Evre 3a'da GFH'de hafif-orta derecede azalma, Evre 3b'de GFH'de orta-şiddetli derecede azalma, Evre 4'te ise GFH'de şiddetli derecede azalma görülmektedir. Evre 5'te Son Dönem Böbrek Yetmezliği (SDBY) gelişmekte, GFH 15'in altına düşmektedir (Topbaş, 2015; KDIGO, 2024).

				Albüminüri Kategorileri		
				A1	A2	A3
				Normal / yüksek normal	Yüksek	Çok yüksek
				<30 mg/gr <3 mg/mmol	30-300 mg/gr 3-30 mg/mmol	>300 mg/gr >30 mg/mmol
GFH Kategorileri (ml/dk/1.73 m ²)	G1	Normal veya yüksek	≥90			
	G2	Hafif azalmış	60-89			
	G3a	Hafif- orta derecede azalmış	45-59			
	G3b	Orta- şiddetli derecede azalmış	30-44			
	G4	Şiddetli azalmış	15-29			
	G5	Böbrek yetmezliği	<15			

Şekil 2.2: Glomerüler Filtrasyon Hızı ve Albüminüriye Göre Kronik Böbrek Hastalığı İlerleme Hızı

Yeşil: Düşük risk (Böbrek hastalığının diğer belirtileri, kronik böbrek yetmezliği yoksa), Sarı: Orta derecede artmış risk, Turuncu: Yüksek risk, Kırmızı: Çok yüksek risk

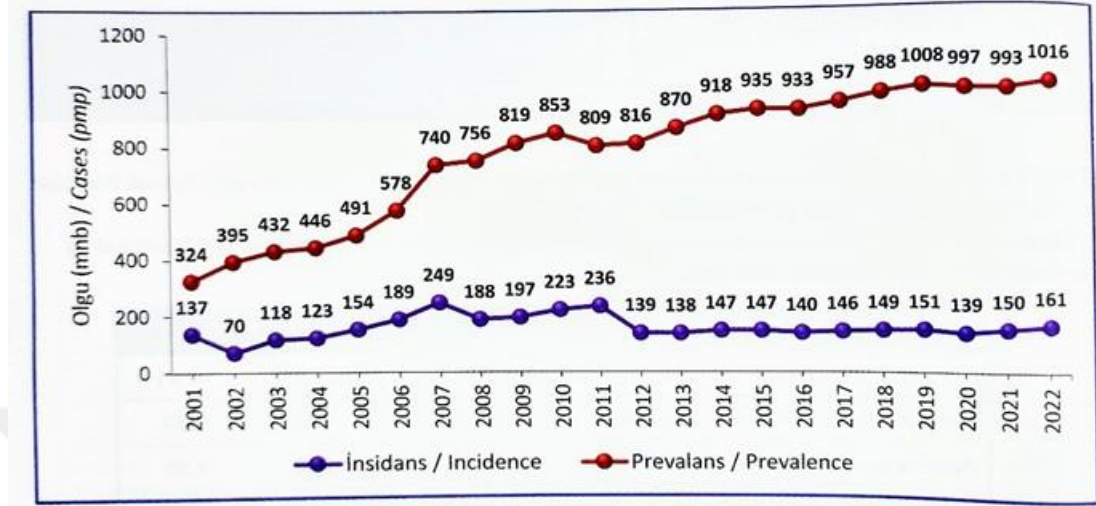
Kaynak: KDIGO, 2024

2.2. Kronik Böbrek Hastalığının Epidemiyolojisi

Türkiye'de KBH prevalans ve insidansı, son yıllarda artan bir sağlık sorunu olarak dikkat çekmektedir. Yapılan epidemiyolojik çalışmalar, Türkiye'de KBH'nın giderek artan bir insidansa sahip olduğunu göstermektedir. Özellikle diabetes mellitus (DM) ve hipertansiyon (HT) gibi KBH'na yol açabilen risk faktörlerindeki artışın, KBH insidansını artırdığı belirtilmektedir (Aytaç vd., 2018). Özellikle yaşlı nüfus grubunda ve kronik hastalıkların yaygınlığının yüksek olduğu bölgelerde, KBH prevalansının daha belirgin olduğu gözlemlenmektedir (Akıncılar vd., 2020).

Türkiye'de Türk Nefroloji Derneği'nin (TND) 2023 yılında yayınlamış olduğu Registry 2022 verilerine göre SDBY olan bireylerin sayısının her geçen gün artış gösterdiği görülmüştür. 2001 yılına ait 324 (milyon nüfus başına) saptanan hasta

kişilerin sayısının artış gösterdiği, 2022 yılında 1016 (milyon nüfus başına) kişiye yükseldiği saptanmıştır (Ateş vd., 2023).

Şekil 2.3: Türkiye’de Renal Replasman Tedavisi Gerektiren Son Dönem Böbrek Hastalığının İnsidansı ve Prevalansı

Kaynak: Ateş vd., 2023

2.3. Kronik Böbrek Hastalığının Etiyolojisi

Kronik böbrek hastalığının nedenleri küresel olarak değişmektedir. DM ve HT global olarak KBH'nin asıl sebebidir. DM, KBH'nin %30 ila %50 lik oranını oluşturur ve global çapta dünyanın %6,4 lük oranına denk gelen 285 milyon yetişkin bireyi etkiler (Lv ve Zhang, 2019; Webster vd., 2017). Amerika Birleşik Devletleri'nde KBH'nin etiolojisinde, vakaların %50'sinden fazlasında DM ve HT rol oynamaktadır. Yüksek seviyede olan vücut kütle endeksi (30 kg/m²), kardiyovasküler rahatsızlık, genetik böbrek rahatsızlığı hikayesi, siyah ırk, tütün kullanımı ya da aşırı alkol tüketimi, ilaçlar ve diğer sistemik hastalıklar da KBH ile bir ilişki göstermiştir (Charles ve Ferris, 2020). Yaş, ırk ve cinsiyet değişkenleri, KBH'nin ciddileşmesinde değiştirilemeyen etkenlerdir. Obezite, DM, sigara kullanımı, HT, sedatif yaşam tarzı gibi değişkenler KBH'nin şiddetlenmesini etkileyen değiştirilebilir etkenlerdir (Altıparmak vd., 2015). Şekil 2.3'te TND verilerine göre 2022 yılı içerisindeki hemodiyaliz vakalarının etiyolojik dağılımları görülmektedir (Ateş vd., 2023).

	n	%
Diabetes mellitus / Diabetes mellitus	5.739	36,29
Hipertansiyon / Hypertension *	5.006	31,65
Glomerülonefrit / Glomerulonephritis	729	4,61
Polikistik böbrek hastalıkları / Polycystic kidney diseases	655	4,14
Amiloidoz / Amyloidosis	228	1,44
Obstrüktif nefropati / Obstructive nephropathy	172	1,09
Renal vasküler hastalık / Renal vascular disease	130	0,82
Tübülointerstisyel nefrit / Tubulointerstitial nephritis	107	0,68
Diğer nedenler / Miscellaneous	1.170	7,40
Etiyolojisi bilinmeyen / Unknown etiology	1.879	11,88
Toplam / Total	15.815	100,00

Şekil 2.4: 2022 Yılı Hemodiyaliz Hastalarının Son Dönem Böbrek Yetmezliği Etiyolojisine Göre Dağılımı

Kaynak: Ateş vd., 2023

2.4. Kronik Böbrek Hastalığı Semptomları

Genelde KBH çoğu bireyde asemptomatiktir ve rutin tarama testlerinden veya ilerlemiş KBH nedeniyle rahatsızlanıncaya kadar belirti ve bulgu vermez (Webster vd., 2017). Özellikle evre 3b'den sonra, böbrek hastalığından kaynaklı belirtiler ve bulgular görülmekte ve hastalık kötüleştikçe bu belirtilerin sıklığı ve şiddeti artmaktadır. Böbreklerin vücuttaki tüm doku ve organların işlevlerine etki eden önemli rollerini göz önünde bulundurarak, KBH'nin ilerlemesi sürecinde hastaların hemen hemen tüm sistemlerinde belirti ve bulgular görülebilmektedir (Bayazıt vd., 2020). KBH'nin sistemlere ait belirtileri ve bulguları (Kılıç, 2019);

- Sıvı- elektrolit bozuklukları; metabolik asidoz, hipervolemi, hipovolemi, hiponatremi, hipernatremi, hipopotasemi, hiperpotasemi, hipokalsemi, hiperfosfatemi, hipermagnezemi.
- Sinir sistemi; koma, stupor, uyku bozuklukları, konuşma bozuklukları, konvülsiyon, ruhsal bozukluklar, polinöropati, ter fonksiyonlarında bozulma,

baş ağrısı, myoklonus, tremor, kramp, tik, konsantrasyon bozuklukları, huzursuz bacak sendromu, yorgunluk, meningism.

- Gastrointestinal sistem; gastrit, hıçkırık, parotit, assit, stomatit, perforasyon, iştahsızlık, intestinal obstrüksiyon, pankreatit, özafajit (kandida, herpes), motilite bozuklukları, bulantı, kusma, kronik hepatit, gastrointestinal kanama.
- Hematolojik-İmmünolojik sistem; infeksiyonlara yatkınlık, normokrom normositer anemi, immün hastalıkların yatışması, kanser, lenfopeni, kanama, eritrosit fragilitesinde artma, aşılamaya yanıtta azalma, mikrositik anemi (alüminyuma bağlı), tüberkülin gibi tanısal testlerde bozulma.
- Kardiyovasküler sistem; HT, aritmi, ödem, perikardit, hızlanmış atheroskleroz, kapak hastalığı, kardiyomyopati.
- Pulmoner sistem; üremik akciğer, pulmoner ödem, plevral sıvı.
- Cilt; solukluk, kaşıntı, tırnak atrofisi, üremik döküntü, hiperpigmentasyon, yara iyileşmesinde gecikme, nekroz, ülserasyon.
- Metabolik-Endokrin sistem; hiperlipidemi, büyüme geriliği, impotans, glukoz intoleransı, hiperparatiroidi, hiperürisemi, libido azalması, hipogonadizm, hiperprolaktinemi, malnütrisyon.
- Kas-İskelet sistemi; üremik kemik hastalığı, hiperparatiroidi, renal osteodistrofi, amiloidoz (beta 2-mikroglobülin), azalmış kalsiyum, artrit, patolojik kırıklar, D vitamini metabolizması bozuklukları, kristal artropatileri.
- Göz; bulanık görme, asimetrik pupil, nistagmus, kırmızı göz, miyozis.
- Ruhsal sorunlar; depresyon, konsantrasyon bozukluğu, anksiyete, rehabilitasyondaki zorluklar, tıbbi tedaviye uyumsuzluk, cinsel fonksiyon bozukluğu, intihar meyli.
- Diğer; hipotermi, miyopati, susuzluk, yumuşak doku kalsifikasyonu, karpal tünel sendromu, kilo kaybı, üremik ağız kokusu, noktüri, akkiz renal kistik hastalık (Kılıç, 2019).

2.5. Kronik Böbrek Hastalığındanda Tedavide Kullanılan Yaklaşımlar

Kronik böbrek hastalarının bakımı, KBH'nin ilerlemesinin yavaşlatılması, anemi, mineral ve kemik bozukluğuna, elektrolit bozukluklarına, metabolik asidoz ve kardiyovasküler hastalık gibi patolojiye bağlı komplikasyonları tedavi etmek; hastayı renal replasman tedavisine (RRT) hazırlamak, KBH ilerlemesinin değerlendirilmesi dayanmaktadır (Ammirati, 2020). Hastalığı etkileyebilecek etkenleri kontrol altına

alınmalı ve böbrek hastalığı tablosunu etkileyecek üremik semptomlar ortaya çıktığında RRT'lerinden uygun alan diyaliz ve renal transplantasyon seçeneklerinden olan bir tedavi şekli seçilmelidir. KBH evrelerine göre belirti, tedavi-bakım tablo 2.1'te belirtilmiştir (Topbaş, 2015).

Tablo 2.1: Kronik Böbrek Hastalığı Evrelerine Göre Belirti, Tedavi ve Bakım

Evre	Belirti	Tedavi ve Bakım
Evre 1	<p>Bu evresinde KBH belirti göstermez.</p> <p>GFH' da azalma haricinde klinik semptom ile laboratuvar bulgusu yoktur.</p>	<p>KBH tanımlanır, buna uygun bir biçimde tedavi yöntemi sunulmalı,</p> <p>GFH da hızlı bir bozulma olduğundan kardiyovasküler risk faktörleri belirlenmeli,</p> <p>Kan basıncı ölçümlerinde özenli davranılmalı,</p> <p>Glikoz takibi yapılır, kilo izlemi ile buna uygun kilo planlaması sağlanmalı ve kolesterol düzeyi ölçülmeli,</p> <p>Senelik GFH ölçülmeli.</p> <p>Yapılan stikle ölçümünde protein olursa senelik idrarda albümin-kreatin ve protein-kreatin ölçümü yapılmalıdır.</p> <p>Koruyucu sağlık eylemlerinin gelişmesi kazanılmalı (alkol, sigara, nefrotoksik etkenler (bitkiler ve ilaç vb.) kullanımından kaçınılmalı.</p>

Kaynak: Topbaş, 2015

Tablo 2.2: Kronik Böbrek Hastalığı Evrelerine Göre Belirti, Tedavi ve Bakım-Devamı

Evre	Belirti	Tedavi ve Bakım
Evre 2	<p>Böbrek Hastalığı Sonuçları Kalite Girişimi (DOQI) ile Ulusal Böbrek Vakfı'na (NFK) göre (GFH 60-80 ml/dk/1.73m²) gözlemlenen hastada ısrarlı proteinüri, ısrarlı mikro albüminüri, ısrarlı hematüri, renalin anormallikleri, biyopsiyle teşhis edilmiş glomerülonefriti var ise KBH'lı diye kabul görmeli ya da çok fazla araştırma konusu gerçekleştirilmelidir.</p> <p>GFH'nın farklılık oranı, hastalığın artışı dikkate edilmesi önemlidir ve sevkine ihtiyaç vardır. Altı ay veya üstündeki zaman zarfında GFH'de <2 ml/dk/1.73m²'lik azalma olursa GFH stabil olarak değerlendirilir. NFK-DOQI'nın ikinci evredeki hastaları KBH'na katma sebebi önemli derecede renal harabiyetine rağmen GFH'nin normal veya yükselmiş düzeylerde devam ettirilebileceği ve renal hasarı olan bireylerin, böbrek yetmezliği ile kardiyovasküler rahatsızlık ilerlemesi açısından şiddetli tehlikede olmasındandır.</p>	<p>Kan şekeri kontrolünün iyi düzenlenmeli, tansiyon tedavisi ile gözlenmesi yapılmalı,</p> <p>Kişinin öz bakım kuvveti ve yaşam tarzı değişiklikleri hususunda hasta kişiler yöreklendirilmeli (sigara ile alkolü terk ettirilme, sistematik egzersiz yapma, vb.).</p> <p>Kolesterol düzeyi gözlemlenmeli,</p> <p>Senelik GFH ölçülmeli, farmakolojik tedavisine adaptasyon sağlanmalı.</p>

Kaynak: Topbaş, 2015

Tablo 2.2: Kronik Böbrek Hastalığı Evrelerine Göre Belirti, Tedavi ve Bakım-Devamı

Evre	Belirti	Tedavi ve Bakım
Evre 3	GFH $\geq$ ay süresince 60 ml/dk/1.73m ² ya da daha altında düşmesi hastaların renal işlev seviyesinin yarısını veya çok fazlasının yitirdiğini gösterir. Evre 3'te görev yitirmelerin biyokimyasal olarak görüldüğü (BUN, noktürü, anemi, poliüri ve kreatinde yükseliş, idrar kontrasyonunda düşme vb.) göstermektedir.	<p>Tansiyon takip iyi sağlanmalı.</p> <p>Altı ayda bir P, GFH, K, Hb ve Ca, takibi sağlanmalı.</p> <p>Yapılan GFH'de hızlı azalma, mikroskopide hematüri bulunuyorsa, TA kontrol sağlanamıyorsa, idrarda AKÖ >30 mg/mmol ve PKÖ 45 mg/mmolsa düzenli nefroloji servisine baş vurulmalıdır.,</p> <p>Devam eden grip ve pnömoni engellenmeli,</p> <p>Tüm ilaçları revizyon edilmeli yetrli doz ayarı sağlanmalı,</p> <p>Nefrotoksik ilaçla alımına karşı ikaz edilmeli (Ör: antienflamatuar ve Nonsterid ilaçlar),</p> <p>Malnütrasyonu engelleyen diyet tavsiye edilmeli,</p> <p>Kişiyeye psikolojik destek temin edilmeli,</p> <p>Hastalar RRT seçenekleri hakkında bilgilendirilme sağlanmalı,</p> <p>Kilo ile ödem kontrolü sağlanmalı,</p> <p>Diyabetik hastalarda proteinüriyi egale etmek için kişilerin tansiyon, kan şekeri düzeylerinin kontrol altında olması dağlanmalı, ilaç ve diyet takibi ve alımı özen gösterilmelidir.</p>

Kaynak: Topbaş, 2015

Tablo 2.2: Kronik Böbrek Hastalığı Evrelerine Göre Belirti, Tedavi ve Bakım-Devamı

Evre	Belirti	Tedavi ve Bakım
Evre 4	GFH'ındaki azalmayla birlikte üremik belirtilerkendini göstermeye başlar, Hiperfosfatemi, böbrek osteodistrofi, hipokalsemi, metabolik asidoz, gastrointestinal (kanama, bulantı, iştahsızlık, kusma), anemi ve nörolojik belirtiler (üremik ensefalopati, üremik nötropati) izlenir.	3 ayda bir hem GFH ölçülmeli hem de evre 3'deki kan ölçümlerine ek olarak bikarbonat ve PTH seviyesi ölçülmeli, Hepatit B aşısı tekrarlanmalı (Anti-HBstitesi < 10 mlU/ml), Hastalar renal replasman tedavisine hazırlanmalı ve dikkatli yönetilmeli, Primer ve sekonder bakım arasında etkili bağlantı sağlanmalı, Devamlı diyaliz tedavisi sağlanmalı, Diyetisyen, sosyal hizmet uzmanı ve eczacı ekibe alınmalı, Renal anemi ve renal kemik hastalığı tedavi edilmeli,
Evre 5	Üremik belirtiler artar, idrar miktarı düşer, bütün organ ile sistemlerle alakalı bulgular gün yüzüne çıkar ve RRT 'sine ihtiyaç duyulur.	Burada da Evre 4'tekiler de olduğu gibi aynen yapılır. RRT'si başlanmalı ve özenli tedavi yaklaşımı temin edilmeli, Malnitrusyon engellenmeli, Genel sağlık ile iyi hali kazanılıp korunmalı,

Kaynak: Topbaş, 2015

Diyaliz tedavi yöntemi ise periton diyaliz ile hemodiyalizdir. Periton diyaliz, karın (periton) boşluğundan tıbbi tedavi amaçlı katater aracılığı ile diyaliz uygulamasının yapıldığı tedavi şeklidir. Hastanın kanında toplanan toksik artıkların zar (yarı geçirgen) işlevi gören periton sayesinde diyalizata aktarılır. Gerçekleşen bu işlem devamında karın boşluğuna aktarılan diyalizat geri çekilir (Sezen, 2014).

Hemodiyaliz, böbrek yetmezliği olan hastalarda vücuttaki toksinlerin ve atık maddelerin temizlenmesine yardımcı olan bir tedavi yöntemidir (Kozyra vd., 2020). Böbrek yetmezliği, böbreklerin normal işlevlerini yerine getirememesi durumunda vücuttaki toksinlerin birikmesine ve hayati fonksiyonların bozulmasına neden olabilir (Levey vd., 2014). Hemodiyaliz, bu atık maddeleri vücuttan temizleyerek hastaların sağlığını destekler (Locatelli vd., 2016). En sık kullanılan RRT yöntemlerinden bir tanesi hemodiyalizdir. Türkiye’de 2022 yılında en çok tercih edilen RRT yöntemi %69,77 oranıyla hemodiyalizdir (Ateş vd., 2023) (Şekil 2.4).

	n	%
Merkez hemodiyalizi / In-center hemodialysis	60.466	69,77
Ev hemodiyalizi / Home hemodialysis	1.257	1,45
Periton diyalizi / Peritoneal dialysis	3.552	4,10
Böbrek transplantasyonu / Kidney transplantation *	21.390	24,68
Toplam / Total	86.665	100,00

* Yaklaşık sayı / Approximate number

Genel prevalans / General prevalence = 1.016,2 mnb / pmp

Şekil 2.5: 2022 Yılı Sonu İtibarıyla Renal Replasman Tedavisi ile İzlenmekte Olan Hastaların Renal Replasman Tedavisi Tipine Göre Dağılımı

Kaynak: Ateş vd., 2023

Hemodiyaliz, vasküler bir giriş yolunun yardımıyla hastadan alınmış kanın dışarıdan bir makine kullanılarak sıvı, elektrolit ve atık madde içeriğinin düzenlenerek hastaya tekrar verilmesidir (Türker vd., 2022). Hemodiyaliz, rutin planda diyaliz ünitesinde dört saatlik seanslar şeklinde haftada iki ya da üç kez uygulanmaktadır. Seans sayısının fazla olması, işlem süresi, diyaliz işlemi esnasında kullanılan filtre ve diyalizat sıvısı, hastanın fizyolojik durumuna göre değişebilmektedir (Bıçakçı ve Sezer, 2020). Hemodiyaliz işleminin yeterli seviyede uygulanabilmesi amacıyla kişiden uygun miktarda kan akımı (300-500 pompa hızında) ve vasküler giriş yolu sağlanmalıdır (Canaud vd., 2019). Uygun vasküler giriş yolu yöntemleri; arteriyovenöz greft (AVG), arteriyovenöz fistül (AVF) ve geçici/kalıcı kateterlerdir. AVF arter ile ven damarların ameliyathane ortamında steril bir şekilde birbirine bağlanması işlemidir. AVG sistemi

de uygun greft yardımı sayesinde gerekli olan kan akışını gerçekleştirecek yapay bir ven damar ortaya koymaktır. Hasta tedavisinde enfeksiyon, anevrizma ve trombüs görülme süreci artarsa AVG yöntemi tercih edilmelidir. Vasküler giriş yollarından geçici diyaliz kateteri uygulama alanları jugular, femoral ve subklaviyen venlerdir. Geçici kateterler acil hemodiyaliz gerektiğinde kullanılmaktadır. Yerleştirme esnasında aseptik tekniğe önem verilmelidir. Uzun dönem kateterler, 3 haftadan daha uzun süreli kullanımlarda uygulanmaktadır (Sezen, 2014).

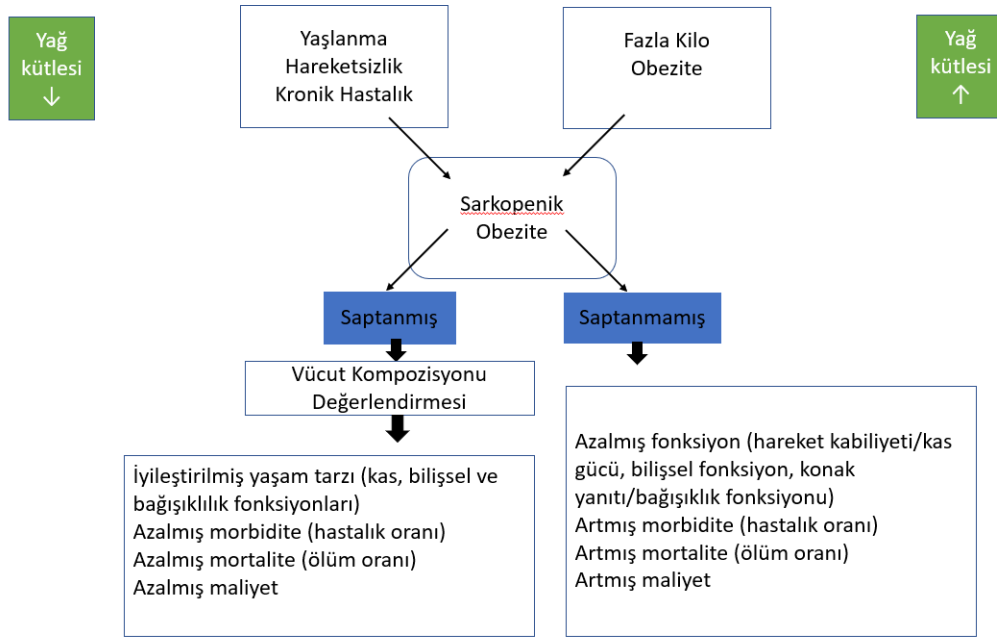
2.6. Vücut Kompozisyonu

İnsan vücudu esas olarak dört moleküler düzeyde bileşenden oluşur: su, yağ, proteinler ve mineraller. İnsanlardan en çok ilgi çeken madde yağdır. Bu elbette, aşırı miktarda vücut yağının artan morbidite ve mortalite ile ilişkili olduğu gerçeğinden kaynaklanmaktadır. Ayrıca yağ dokusunun, bireyler arasında ve zaman içinde en fazla değişen bölme olması nedeniyle de dikkat çekmektedir. Vücut yağını tahmin etmenin en yaygın kullanılan yolu vücut kütle indeksidir (BKİ). Çok basit ve ucuz bir yöntem olması nedeniyle, aşırı kilolu ($25 \leq BKİ < 30$) ve obezite ($BKİ \geq 30$) tanımının temelini oluşturur. Ancak, belirli bir BKİ için vücut yağ yüzdesi yaşla birlikte değişir. Bu değişimin oranı cinsiyete, etnik kökene ve bireysel farklılıklara bağlıdır (Borga vd., 2018). BKİ büyük popülasyonlarda yağ birikimi ve metabolik sağlık ile ilişkili olsa da vücut yağının gerçek dağılımına duyarsızdır (Thomas vd., 2012).

Beslenme durumu, fizyolojik ve patolojik durumları etkileyebilen besin alımı, emilimi ve kullanımının sonuçlarıdır. Beslenme durumu, BT Vücut Kompozisyonu, Kantitatif Manyetik Rezonans Görüntüleme, Ultrason, Dual-Enerji X-Ray Absorpsiyometri ve Bioelektrik empedans analizi gibi farklı tekniklerle bireyler için ölçülebilir. Bu tekniklerin ortaya çıkması, vücut ağırlığındaki değişikliklere bağlı beslenme durumunun standart değerlendirmesinin ihtiyacını göstermektedir (Andreoli vd., 2016). Vücut kompozisyonu analizi yöntemlerini karşılaştırırken, yağ (trigliserit) ile yağ dokusunu birbirinden ayırmak önemlidir. Yağ dokusunun yaklaşık %80 yağ içerir, geri kalanı ise su, protein ve minerallerdir. Vücut yağının çoğu yağ dokusunda depolanırken, karaciğer ve iskelet kası gibi organlarda da yağ bulunur. Günümüzde, yağ birikimiyle ilişkili metabolik riskin büyük ölçüde yağın dağılımına bağlı olduğu iyi bilinmektedir. Merkezi obezite ve özellikle ektopik yağ birikimi önemli metabolik risk faktörleridir. Büyük miktarda viseral yağ dokusu artmış kardiyak risk, tip 2 DM, karaciğer hastalığı ve kanserle ilişkilidir. Bel çevresi ve bel-kalça oranı gibi

metabolik riskle daha güçlü bir korelasyon gösteren diğer antropometrik ölçümler olmasına rağmen, artık BKİ ve diğer antropometrik ölçümlerin bireysel yağ dağılımı ve metabolik risk için zayıf öngörücüler olduğu belirtilmektedir (Borga vd., 2018).

Yağın yanı sıra, vücudun uzun vadeli enerji depolaması olarak görev yapan iskelet kasları da büyük ilgi görmektedir. Vücudun metabolik dengesini anlamak için enerji tüketen kaslar ile enerji depolayan yağ bölmeleri arasındaki denge önemlidir. Kaşeksi, genellikle orantısız kas kaybıyla birlikte görülen istemsiz vücut ağırlığı kaybı, sıklıkla altta yatan ciddi bir hastalığın ilerlemesiyle ilişkili, yaşamı tehdit eden bir durumdur. Kaşeksi ve yaşlanmayla da ilişkili olan sarkopeni, genellikle kaslara artan yağ infiltrasyonu ile birlikte görülen, kas kütlesi kaybını takiben azalmış fiziksel performans olarak tanımlanır. Sarkopeni, endokrin işlevi, kronik hastalıkları, inflamasyonu, insülin direncini ve beslenme eksikliklerini içerir (Cruz-Jentoft ve Sayer, 2019).

Şekil 2.6: Vücut Kompozisyonunun Etkisi: Sinoptik Bir Analiz

Kaynak: Andreoli vd., 2016

Yetersiz beslenen hastalarda enerji, protein ve/veya diğer besin eksikliği, doku/vücut formu, bileşimi, işlevi üzerinde ciddi olumsuz etkilere neden olabilir ve klinik sonuçları derinden etkileyebilir. Vücut bileşimindeki değişiklikler sağlığa zararlı olabilir (Andreoli vd., 2016). İnsan vücudu kompozisyonunun değerlendirilmesi,

özellikle enerji ihtiyaçları ve beslenme durumu, özellikle metabolik bozukluklar, kalp hastalığı ve HT dahil olmak üzere obezite ve ilişkili sorunlarının değerlendirilmesi ve yönetiminde olmak üzere çeşitli tıbbi durumlar ve sağlık hizmeti gereksinimlerindeki önemli klinik uygulamalar göz önüne alındığında önemlidir. Bu tür değerlendirme ve yönetim, neoplastik hastalık, böbrek yetmezliği, ruh sağlığı, anoreksiya ve sporcu performansının optimizasyonu gibi bir dizi başka tıbbi durumla da ilgilidir (Mazzocoli, 2016). Vücut kompozisyonunun izlenmesi beslenme ve tıbbi müdahale açısından oldukça faydalı olabilmektedir (Andreoli vd., 2016) (Şekil 2.6).

2.6.1. Hemodiyaliz Hastalarında Vücut Kompozisyonu

Vücut kompozisyonu, hastaların sağlık durumunu ve yaşam kalitesini belirlemede kritik bir rol oynar. Vücut kompozisyonundaki değişiklikler, hemodiyaliz tedavisi gören hastalarda sıkça görülen bir durumdur. Özellikle, kas kaybı ve yağ dokusunun dağılımındaki değişiklikler, bu hastalarda belirgin olabilir (Bergström vd., 2021). Su, yağsız vücut kütlesi, yağ kütlesi ve elektrolit dengesi gibi bileşenler, hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonunu oluşturan ana faktörlerdir. Bu bileşenlerin dengesizliği, hastaların semptomların şiddetini ve dayanıklılık düzeylerini etkileyebilir (Da Silva vd., 2019; Maggiore vd., 2018).

Hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonu, tedavinin temel hedeflerinden biri olan sıvı ve elektrolit dengesinin yanı sıra kas kütlesi ve yağ dokusunun dağılımını da içeren bir dizi faktörden etkilenir. Özellikle, hemodiyaliz sırasında sıvı dengesizliği sık görülen bir durumdur. Hemodiyaliz seanslarının arasında sıvı alımını kontrol etmek zor olabilir ve bu da hızlı kilo değişikliklerine ve sıvı birikimine neden olabilir (Flythe vd., 2017). Elektrolit dengesizlikleri de sık görülebilir ve bu da kas ve sinir fonksiyonları üzerinde olumsuz etkilere neden olabilir. Kas kaybı, hemodiyaliz hastalarının sıklıkla karşılaştığı bir sorundur. Hemodiyaliz sırasında protein kaybı artabilir ve kas protein sentezi azalabilir, bu da kas kaybına yol açabilir. Ayrıca, hemodiyaliz tedavisi sırasında oluşan kronik inflamasyon da kas kaybını artırabilir. Yağ dokusunun dağılımındaki değişiklikler de hemodiyaliz hastalarında sık görülen bir durumdur (Carrero vd., 2018). Özellikle, karın bölgesinde yağ birikimi artabilir, bu da metabolik sendrom ve kardiyovasküler hastalık riskini artırabilir. Bu değişikliklerin hem hastaların yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediği hem de mortalite riskini

artırdığı bilinmektedir (Kopple vd., 2019). Hemodiyaliz hastalarında kas kaybı ile kardiyovasküler hastalık riski arasında güçlü bir ilişki olduğu belirtilmektedir (Bergström vd., 2021). Bu nedenle, hemodiyaliz hastalarının vücut kompozisyonunun düzenli olarak izlenmesi ve gerekli müdahalelerin yapılması önemlidir (Kopple vd., 2019).

Hemodiyaliz hastalarında, vücut kompozisyonu sıklıkla değişiklik gösterir (McIntyre vd., 2017). Vücut kompozisyonunun değerlendirilmesi, hemodiyaliz hastalarının tedavi ve bakım planlarının belirlenmesinde önemli bir rol oynar (Chazot vd., 2015). Vücut kompozisyonunu değerlendirmek için kullanılan temel parametreler arasında, su içeriği, yağsız vücut kütlesi, yağ kütlesi ve elektrolit dengesi yer alır (Kalantar-Zadeh ve Fouque, 2013). Bu bileşenlerin dengesi, hastaların sağlık durumunu ve yaşam kalitesini belirlemede kritik bir rol oynar (Kopple, 2014). Hemodiyaliz sırasında vücuttan su ve elektrolitlerin dengeli bir şekilde uzaklaştırılması, vücut kompozisyonunu etkiler ve sıvı dengesizliği gibi komplikasyonlara neden olabilir (Fouque vd., 2014). Vücut kompozisyonunun izlenmesi ve dengeli bir şekilde korunması, hastaların tedaviye uyumunu ve yaşam kalitelerini artırabilir (Fouque et al., 2014).

Hemodiyaliz hastalarının vücut kompozisyonunu değerlendirmek için kullanılan çeşitli teknikler mevcuttur. Bioelektrik empedans analizi (BIA) ve dual enerji X-ışını absorpsiyometrisi (DEXA) gibi teknikler, vücut kompozisyonunu objektif bir şekilde değerlendirmek için yaygın olarak kullanılmaktadır (Fukuhara vd., 2019). Bu tekniklerin kullanımı, hemodiyaliz hastalarının tedavi süreçlerinin optimize edilmesine ve komplikasyonların önlenmesine yardımcı olabilir (Dukkipati vd., 2017).

2.7. Hemodiyaliz Hastalarında Semptom Şiddeti

Hemodiyaliz tedavisi, SDBY olan hastalarda vücuttaki toksinlerin ve atık maddelerin temizlenmesine yardımcı olan temel bir tedavi yöntemidir (Raj, 2018). Hemodiyaliz tedavisi insanların hayat süresini artıran ve ortaya çıkan teknolojinin ilerlemesi sayesinde güvenliği çoğalan tedavi şekli olmakla birlikte tedaviye bağlı akut ve kronik yan etkiler ortaya çıkabilmektedir (Ahsen, 2011; Tayaz ve Koç, 2020). Bununla birlikte, hemodiyaliz hastalarında sık görülen semptomların şiddeti hastaların yaşam kalitesini önemli ölçüde etkileyebilir (Weisbord ve Fried, 2016). Hemodiyaliz hastalarında sık görülen semptomlar arasında yorgunluk, halsizlik, mide bulantısı, kas

krampları ve uyku bozuklukları yer alır (Weisbord vd., 2016). Bu semptomlar, hastaların günlük yaşamlarını sürdürmelerini zorlaştırabilir ve yaşam kalitelerini kötü etkileyebilir (Davison ve Jhangri, 2016).

Hemodiyalizin kronik komplikasyonlarını üremiye bağlı komplikasyonlar ve primer renal hastalıklara bağlı gelişen komplikasyonlardır. Tablo 2.2’de karşılaşılan akut ve kronik komplikasyonlar verilmektedir (Ahsen, 2011; Tayaz ve Koç, 2020). Hemodiyaliz hastalarında semptom şiddetini incelemek, tedavi sürecini yönetmek ve hastaların yaşam kalitesini artırmak için önemlidir. Bu nedenle, semptomların doğru bir şekilde değerlendirilmesi ve yönetilmesi, klinik uygulamalarda ve tedavi planlarında öncelikli bir konudur (Weisbord ve Fried, 2016).

Tablo 2.2: Hemodiyalizde Sık Karşılaşılan Komplikeasyonlar

Akut Komplikeasyonlar
Hipotansiyon Ağrı (sırt, baş, göğüs ağrısı) Kramplar, kaşıntı Ateş, titreme Bulantı, kusma Konvülsiyon Hipoksi Sıvı-elektrolit dengesizlikler Aritmi Kanamalar
Kronik Komplikeasyonlar
Solunum sistemi: Kussmaul solunum, aşırı sıvı birikimi sonrasında akciğer ödemi, plevral effüzyon, çeşitli enfeksiyonlar
Deri: Hiperpigmentasyon, kaşıntı, damar cidarına kalsiyum fosfat çökmesiyle oluşan iskemik ülserler (kalsifilaksis), tırnak atrofisi
Kardiyovasküler sistem: İskemik kalp hastalığı, aritmiler, HT, kardiyomiyopati, kalp yetersizliği, sol ventrikül hipertrofisi, üremik perikardit
Gastrointestinal sistem: Stomatit, mukoza ülserasyonları, inatçı hıçkırık, pankreatit, değişik etyolojili hepatitler, kusma, bulantı, iştahsızlık

Kaynak: Ahsen, 2011; Tayaz ve Koç, 2020

Tablo 2.2: Hemodiyalizde Sık Karşılaşılan Komplikeasyonlar-Devamı

Kronik Komplikeasyonlar
Metabolik bulgular: Glikoz intoleransı, hiperlipidemi, diyabetiklerde hipoglisemi, malnütrisyon, hiperürisemi
Hemopoetik sistem: Anemi, kanama, immunosupresyon, eritrosit fragilitesinde artış, lenfopeni, kanama, mikrositik anemi
Endokrin sistem: Sekonder hiperparatiroidi, hiper prolaktinemi, impotans, frijidite, sterilite, tiroid fonksiyon bozuklukları
Lokomotor sistem: Renal osteodistrofi, osteomalasi, adinamik kemik hastalıkları, spontan tendon rüptürü, karpal tünel sendromu, patolojik fraktür, miyopatiler, kristal artropatileri
Sıvı-elektrolit dengesi: Hipovolemi, hipervolemi, hipokalemi, hiperkalemi, hiponatremi, hipernatremi, hipermagnezemi, metastatik kalsifikasyonlar, metabolik asidoz, hiperfosfatemi
Nöromüsküler sistem: Otonom nöropati, konvülsiyon, istemsiz hareketler, huzursuz bacak sendromu, diyaliz demansı, diyaliz disequilibrium sendromu
Psikiyatrik bulgular: Konsantrasyon bozukluğu, depresyon, ajitasyon, uyumsuzluk (çevre, tedavi), intihar meyili

Kaynak: Ahsen, 2011; Tayaz ve Koç, 2020

Hastaların karşılaştıkları semptomlar yaş, cinsiyet, eşik eden farklı bir hastalığın varlığı, öğrenim durumu gibi faktörler doğrultusunda farklılık göstermektedir. Hemodiyaliz hastalarında sık görülen semptomlar (Davison vd., 2016; Flythe vd., 2018; Tentori vd., 2014; Weisbord vd., 2016);

1. Yorgunluk: Hemodiyaliz hastalarında sık görülen bir semptom olan yorgunluk, tedavi sırasında kan dolaşımındaki değişikliklerden kaynaklanabilir.
2. Halsizlik: Halsizlik, hemodiyaliz tedavisi alan hastalarda sıkça yaşanan bir semptomdur ve genellikle anemi ve elektrolit dengesizlikleriyle ilişkilendirilir.
3. Mide Bulantısı: Hemodiyaliz tedavisi sırasında mide bulantısı sıkça karşılaşılan bir semptomdur. Üremik durumdan ve tedavi sırasında kullanılan ilaçlardan kaynaklanabilir.

4. Kas Krampları: Hemodiyaliz hastalarında sık görülen semptomlardan biridir ve sıvı ve elektrolit dengesizlikleriyle ilişkilendirilebilir.

5. Uyku Bozuklukları: Uyku bozuklukları, hemodiyaliz hastalarında yaygın bir semptom olup, tedavi sürecinde yaşanan stres, anksiyete ve hormonal değişikliklerden kaynaklanabilir.

6. İştahsızlık: Hemodiyaliz hastalarında sıkça görülen bir semptom olan iştahsızlık, hem tedavi sırasında yaşanan metabolik değişikliklerden hem de diyaliz sonrası yorgunluk ve halsizlikten kaynaklanabilir.

7. Kuruluk ve Kaşıntı: Hemodiyaliz hastaları, diyaliz sırasında veya sonrasında cilt kuruluğu ve kaşıntı yaşayabilirler. Bu semptomlar, üremik durum, diyaliz sonrası sıvı kaybı ve elektrolit dengesizlikleriyle ilişkilendirilebilir.

8. Nefes Darlığı: Hemodiyaliz hastaları, diyaliz sırasında veya sonrasında nefes darlığı yaşayabilirler. Bu semptom, diyaliz sırasında sıvı ve elektrolit dengesizlikleri nedeniyle oluşabilir ve kardiyovasküler komplikasyonları da işaret edebilir.

9. Baş Ağrısı: Hemodiyaliz hastaları, diyaliz sonrasında baş ağrısı yaşayabilirler. Bu semptom genellikle diyaliz sırasında veya sonrasında kan basıncındaki değişikliklerden kaynaklanabilir.

10. Konsantrasyon Problemleri: Hemodiyaliz hastaları, diyaliz sonrasında konsantrasyon problemleri yaşayabilirler. Bu semptom, diyaliz sonrası yorgunluk, halsizlik ve elektrolit dengesizlikleriyle ilişkilendirilebilir.

Hemodiyalize bağlı gelişen komplikasyonlara yönelik öneriler (Ahsen, 2011; Tuna vd., 2018):

- UF kontrollü hemodiyaliz makinesi kullanılmalı,
- İnterdiyalitik kilo alımını önlemek için diyet ve tuz kısıtlaması yapılmalı,
- Kuru ağırlık iyi tespit edilmeli ve kuru ağırlığın altında UF yapılmamalı,
- Diyaliz solüsyonunda Na⁺ düşük tutulmamalı,
- Na⁺ profili uygulanmalı,
- Antihipertansif ilaçlar hemodiyaliz sonrası verilmeli,
- Bikarbonatlı diyaliz solüsyonu kullanılmalı,
- Diyaliz solüsyonunun ısısı azaltılmalı (34- 36°C),

- Hematokrit değeri hemodiyaliz öncesi %33'ün üzerinde tutulmalı,
- Hemodiyaliz sırasında gıda alımı önlenmeli,
- Cilt kaşımamalı ve tırnaklar uzun olmamalı,
- Hastada kaşınmış bölgeler değerlendirilmeli, kaşınmış alanda üremi yara iyileşmesini geciktirdiği için enfeksiyon riski açısından değerlendirilmeli,
- Kuru ve pullu cilt için su bazlı losyon ya da solüsyon kullanılmalı,
- Sert sabun ve çok sık banyo yapmaktan kaçınılmalı ve banyo sonra vücut yağı sürülmelidir.

2.8. Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Düzeyleri

Dayanıklılık, çok çeşitli modellerden tanımlanmış bir yapıdır ve ortak bir tanımı olmadığından dayanıklılık kavramı karmaşıktır. Ancak dayanıklılık, travmaya karşı dirençten çok daha fazlasıdır; zorluklara rağmen olumlu tepki verme ve bunları büyüme fırsatlarına dönüştürme yeteneğini ifade eder (Sisto vd., 2019). Dayanıklılık kavramında iki ana faktör, zorluklara ve olumsuzluklara dayanma ve bunlara başarılı bir şekilde uyum sağlama vurgulanmaktadır. Birincisi iyileşme ve sağlığın geliştirilmesi ile stres ve kaygıyı dengeleme ve iyileştirme becerisine odaklanırken, ikinci faktör ise sürdürülebilirlik ve diğer sinirsel durumlarda sağlıklı tepkiler vermeye devam edebilme yeteneğidir (Çakar vd., 2014). Dayanıklılık, olumsuz durumlarla başa çıkmak ve hatta bunlardan daha güçlü çıkmak için kişiselleştirilmiş becerilerden oluşur. Kronik hastalıkta dayanıklılık, tedaviye uyum ve iyi olma hali ile ilişkilendirilebilir (González-Flores vd., 2021).

Hemodiyaliz hastalarının dayanıklılık düzeyleri, fiziksel ve zihinsel sağlık açısından önemlidir (Cheema vd., 2015). Dayanıklılık, patolojileri azaltmada bir aracı veya moderatör kavram olarak düşünülebilir. Dayanıklılık, hemodiyaliz hastalarının psikolojik alanını olumlu yönde etkileyebilecek uygun psikososyal müdahalelerin hazırlanmasına yardımcı olabilir (González-Flores vd., 2021). Örneğin, dayanıklılık becerilerini kullanarak hastalar güç ve özgüvenlerini geri kazanabilir, sosyal yeterliliklerini, sosyal desteklerini, aile desteğini ve öz yapılarını artırabilirler. Bunun, faaliyetlerinde, yaşamlarında, rutinlerinde, hedeflerinde ve zamanlarında daha sonra olumlu bir etkisi olacaktır (Lerma vd., 2019).

Hemodiyaliz hastalarında düşük dayanıklılık düzeyleri sıkça görülür ve bu durum hastaların günlük yaşam aktivitelerini sürdürmelerini zorlaştırabilir. Düşük

dayanıklılık düzeyleri, hastaların işlevsel kapasitelerini azaltabilir ve yaşam kalitelerini olumsuz yönde etkileyebilir. Bu nedenle, hemodiyaliz hastalarının dayanıklılık düzeylerinin değerlendirilmesi ve gerektiğinde desteklenmesi önemlidir (McAdams-DeMarco vd., 2016). Hemodiyaliz hastalarının dayanıklılık düzeylerini etkileyen birçok faktör vardır. Bunlardan bazıları yaş, cinsiyet, hastalığın süresi, komorbiditeler, beslenme durumu ve fiziksel aktivite düzeyi yer alır (Koh vd., 2017). Ayrıca, hemodiyaliz tedavisinin kendisi de dayanıklılık düzeylerini etkileyebilir. Uzun süreli hemodiyaliz tedavisi, hastaların fiziksel ve zihinsel sağlığını olumsuz yönde etkileyebilir (Lynch vd., 2019).

Dayanıklılık düzeylerinin değerlendirilmesi için çeşitli yöntemler kullanılabilir. Fiziksel performans testleri, egzersiz tolerans testleri ve yaşam kalitesi anketleri, hemodiyaliz hastalarının dayanıklılık düzeylerini değerlendirmede yaygın olarak kullanılan araçlardır. Bu yöntemler, hastaların fiziksel aktivite kapasitelerini belirlemek ve tedavi planlarını optimize etmek için önemlidir (Kittiskulnam vd., 2017). Hemodiyaliz hastalarının dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi, tedavi planlarının belirlenmesi ve hastaların yaşam kalitelerinin iyileştirilmesi için önemlidir. Bu nedenle, dayanıklılık düzeylerinin düzenli olarak izlenmesi ve gerektiğinde müdahale edilmesi gerekmektedir. Bu sayede, hemodiyaliz hastalarının sağlık durumları daha iyi yönetilebilir ve yaşam kaliteleri artırılabilir (Zamojska vd., 2018).

2.9. Hemodiyaliz Hastalarında Vücut Kompozisyonun, Semptom Şiddetinin ve Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesinde Hemşirenin Rolü

Hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonunun incelenmesinde, hemşireler önemli bir rol oynamaktadır. Hemşireler, hastaların durumlarını değerlendirir ve tedavi süreçlerini yönetirken vücut kompozisyonunun takibini yaparak hastaların sağlık durumunu en iyi şekilde optimize etmeye çalışırlar. Hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonunun doğru bir şekilde izlenmesi ve değerlendirilmesi, hemşirelerin hastaların sağlık durumunu anlamalarına ve uygun tedavi planı oluşturmalarına yardımcı olur. Bu nedenle, hemşireler vücut kompozisyonunu değerlendirirken dikkatli ve titiz bir şekilde çalışmalıdır (Koope vd., 2019). Hemşireler ayrıca, hastaların vücut kompozisyonunu değerlendirirken klinik belirtileri de dikkate almalıdır. Örneğin, hastaların ödem durumu, kas kaybı veya obezite gibi durumları gözlemlemek ve değerlendirmek önemlidir. Bu belirtiler, hastaların tedavi planını düzenlemede hemşirelere yol gösterici olabilir. Hemşireler vücut kompozisyonunu değerlendirirken

hastaların beslenme durumunu da göz önünde bulundurmalıdır. Hemodiyaliz hastalarının beslenme durumu, vücut kompozisyonunu etkiler ve hastaların sağlık durumunu belirler. Hemşireler, hastaların beslenme alışkanlıklarını değerlendirir ve uygun beslenme planları oluşturarak vücut kompozisyonunu optimize etmeye çalışırlar (Carrero vd., 2018). Hemşireler ayrıca, hastaların psikososyal durumlarını da değerlendirerek vücut kompozisyonunu etkileyen faktörleri anlamaya çalışırlar. Örneğin, stres, depresyon ve diğer psikososyal faktörler vücut kompozisyonunu olumsuz etkileyebilir ve hastaların sağlık durumunu kötüleştirebilir. Hemşireler, hastaların psikososyal durumlarını değerlendirir ve uygun destek sağlayarak vücut kompozisyonunu iyileştirmeye çalışırlar. Hemşireler, vücut kompozisyonunu değerlendirirken multidisipliner bir yaklaşımı benimsemelidirler. Diğer sağlık profesyonelleri ile iş birliği yaparak hastaların vücut kompozisyonunu en iyi şekilde değerlendirmeli ve tedavi planlarını oluşturmalarıdır. Bu sayede hastaların sağlık durumu en iyi şekilde optimize edilebilir ve komplikasyonların önüne geçilebilir (Flythe vd., 2017).

Hemodiyaliz hastalarında semptom şiddetinin izlenmesi, hemşirelik bakımının önemli bir parçasıdır. Hemşireler, hastaların semptomlarını düzenli olarak izler ve değerlendirirler (Song vd., 2023). Bu, hastaların yaşadıkları rahatsızlıkların tespit edilmesine ve etkili bir şekilde yönetilmesine olanak tanır. Semptomların erken tespiti ve müdahalesi, hastaların yaşam kalitesini artırabilir ve tedavi uyumunu destekleyebilir (Hsiao vd., 2022). Hemşireler, hemodiyaliz hastalarının semptomlarını çeşitli yöntemlerle izleyebilirler. Bu yöntemler arasında semptom envanterleri kullanmak, hasta görüşmeleri yapmak ve fiziksel muayene yer alabilir (Kato vd., 2021). Bu değerlendirmeler, hastaların semptomların şiddetini, sıklığını ve süresini belirlemeye yardımcı olur. Ayrıca, semptomların etkilerini ve hastanın yaşam kalitesini nasıl etkilediğini anlamak için hastaların subjektif deneyimlerine odaklanmak da önemlidir (Chiang vd., 2020). Hemşireler ayrıca semptomların yönetimine de katkıda bulunurlar. Semptomların şiddetini izleyerek, uygun tedavileri belirlemeye ve hastalara destek sağlamaya yardımcı olurlar (Yu vd., 2024).

Hemodiyaliz hastalarında dayanıklılık düzeylerinin değerlendirilmesi, hemşirelik bakımının önemli bir bileşenidir. Hemşireler, hastaların dayanıklılık seviyelerini düzenli olarak izlemelidir (Mittal vd., 2022). Dayanıklılık seviyelerinin düşük olması, hemodiyaliz hastalarında depresyon, anksiyete ve diğer psikososyal sorunlara yol

açabilir (Weisbord vd., 2021). Hemşireler, hastaların duygusal ve psikososyal ihtiyaçlarını değerlendirir ve destek sağlarlar. Hastaların doğru bir şekilde izlenmesi ve değerlendirilmesi, hemşirelerin hastaların sağlık ve yaşam kalitelerini optimize etme sürecinde kritik bir rol oynar. Bu yaklaşım, hastaların başa çıkma becerilerini geliştirmeye ve tedavi uyumlarını artırmaya yardımcı olur (Johnson vd., 2019).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GEREÇ VE YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Tipi

Kesitsel ve tanımlayıcı tiptedir. Bu araştırma hemodiyaliz tedavisi alanlarda vücut kompozisyonun, semptom şiddetinin ve dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi sebebi ile düzenlenmiştir.

3.2. Araştırmanın Zamanı ve Yeri

Araştırma, Eylül-Aralık 2023 tarihlerinde İstanbul Sağlık Müdürlüğü bünyesinde bulunan 4 hastanenin hemodiyaliz ünitesinde yapılmıştır.

3.3. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evreni İstanbul'daki 4 hastanenin hemodiyaliz bölümünde aktif olarak tedavisi devam eden 140 hasta oluşmaktadır. Örneklem seçimine gidilmeyip dahil edilme kriterlerini karşılayan 121 (%86) hastaya ulaşılmıştır.

Dahil edilme kriterleri

- Türkçe anlayabilmek ve konuşabilmek
- Soruları yanıtlayabilecek bilişsel yeterlikte olmak
- 18 yaşını doldurmuş olmak
- Çalışmaya katılmaya gönüllü olmak
- İletişim sorunu bulunmamak
- Psikiyatrik tanı almamış olmak

3.4. Veri toplama araçları

Veriler, Hasta Tanılama Formu (Ek 1), Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (Ek 2), Diyaliz Semptom İndeksi (Ek 3) ve Hemodiyaliz Dayanıklılık Ölçeği (Ek 4) ile toplanmıştır. Ayrıca BİA ile vücut kompozisyonu ölçümü yapılmıştır.

3.4.1. Hasta Bilgi Formu (Ek 1)

Araştırmacı tarafından hazırlanan bu form, sosyodemografik özellikler (yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, çocuk sayısı, çalışma durumu, meslek, gelir-gider durumu, yaşadığı yer, birlikte yaşadığı kişiler) ile sigara kullanımı, beden kütlesi

indeksi, hastalık tanısı, hastalığın tanı süresi, eşlik eden hastalıklar, ailede kronik böbrek hastalığı öyküsü durumu gibi tıbbi bilgileri içeren 19 sorudan oluşmaktadır.

3.4.2. Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (MCKİ) (Ek 2)

Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (MCKİ), hastalıkların ciddiyetini ve bir yıl içindeki ölüm riskini değerlendirmek amacıyla 1984 yılında geliştirilmiş bir puanlama sistemidir. Bu indeks, 19 farklı komorbid hastalığı kapsar ve her hastalık için, yıllık göreceli mortalite riskine göre belirlenen bir ağırlık puanı atanır. Komorbiditelerin şiddetine ve ölüm riskine göre puanlar 1 ile 6 arasında değişir ve bu puanlar toplandığında toplam Charlson komorbidite puanı elde edilir. Modifiye Charlson indeksinde ise, 40 yaş üstü her 10 yıllık yaş dilimi için ek bir puan verilir ve böylece toplam puan hesaplanır. Skorlamada, “0” puan hastalık yokluğunu ifade ederken; “1” puan “*konjestif kalp yetmezliği, koroner arter hastalığı, peptik ülser hastalığı, periferik damar hastalığı, kronik pulmoner hastalık, DM, serebrovasküler hastalık, hafif karaciğer hastalığı, demans ve bağ doku hastalıkları*” için verilir. “2” puan, “*organ hasarının eşlik ettiği DM, orta veya ağır derecede böbrek hastalığı, hemipleji, nonmetastatik solid tümör, lösemi, lenfoma ve multipl myelom gibi durumlar*” için ayrılmıştır. “3” puan, “*orta veya ağır derecede karaciğer hastalığı*” için belirlenmişken; “6” puan “*metastatik AIDS ve metastatik solid tümörler*” için verilir. MCKİ’de alınabilecek en yüksek puan 37, en düşük puan ise 0’dır. Araştırmada ölçeğin Cronbach alfa değeri 0,84 olarak bulunmuştur.

3.4.3. Diyaliz Semptom İndeksi (Ek 3)

Diyaliz Semptom İndeksi (DSİ), 2004 yılında ekibi ve Weisbord tarafından, diyaliz hastalarının yaşadığı semptomları ve bu semptomların hastalar üzerindeki etkilerini belirlemek amacıyla geliştirilmiştir. Bu ölçeğin Türkçe diline geçerlik ve güvenilirlik çalışması ise 2013 yılında Önsöz ve Usta Yeşilbalkan tarafından gerçekleştirilmiştir. DSİ, fiziksel ve duygusal semptomlarla ilişkili sıkıntı düzeyini ölçmek için tasarlanmış olup, 30 maddeden oluşur. Hastalar, son yedi gün içerisinde yaşadıkları semptomları evet-hayır formatında yanıtlar ve eğer semptomlar mevcutsa, bu semptomların ne derece etkili olduğunu 5’li Likert ölçeği ile (1=hiç, 5=çok fazla) değerlendirirler. Ölçekte alınan toplam puanlar 0 ile 150 arasında değişir; “0” puan, semptomların olmadığını ifade eder. Puanların 150’ye yaklaşması, semptomların etkisinin arttığını gösterir. DSİ’nin Cronbach alfa değeri ise 0,90 olarak tespit edilmiştir, bu da ölçeğin

yüksek derecede güvenilir olduğunu gösterir. (Önsöz ve Usta Yeşilbalkan, 2013). Araştırmada ölçeğin Cronbach alfa değeri 0,89 olarak bulunmuştur.

3.4.4. Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği (HHDÖ) (Ek 4)

Kim ve ark. (2020) tarafından hemodiyaliz tedavisi alan hastalarda dayanıklılığı ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Türkçe geçerlik güvenirlik araştırması Özer ve ark. (2022) tarafından yapılmıştır. Ölçek 20 maddeden oluşan 5’li likert tipinde (0=Kesinlikle Katılmıyorum, 4=Kesinlikle Katılıyorum) bir ölçüm aracıdır. Ölçeğin 3 alt boyutu vardır: ‘Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak’, ‘Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek’ ve Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak’. Ölçek toplam puanı, maddelerden alınan puanlar toplanarak belirlenmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 0, en yüksek puan 80’dir. Ölçekten alınan yüksek puan hemodiyaliz alan hastalarda dayanıklılıklarının yüksek olduğunu göstermektedir. Ölçeğin alt boyutlarının Cronbach alfa değerleri 0,89-0,94 değişmekte olduğu ve HHDÖ Cronbach alfa değerinin 0,94 olduğu bulunmuştur (Özer vd., 2022). Araştırmada HHDÖ Cronbach alfa değeri 0,94, Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak Cronbach alfa değeri 0,93, Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek Cronbach alfa değeri 0,83, Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak Cronbach alfa değeri 0,84 olarak bulunmuştur.

3.4.5. Bioelektrik Empedans Analizi (BİA)

Vücut analizi, geçerliliği kanıtlanmış cihaz ile üreticinin talimatları doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Hastalar hemodiyaliz seans öncesi ve sonrası ölçümlemeye alınmıştır. Hastalar çıplak ayakları ile elektrotların bulunduğu platforma çıkıp aynı şekilde çıplak elleriyle de gövde hizasında bulunan elektrotları tutarak ölçümler sağlanmıştır. Elektrotlar aracılığıyla verilen çoklu düzey frekanslar ile yağ kitlesi, yağsız kitle, kas kitlesi, visseral yağ oranı ve bazal metabolizma hızı ölçümleri Tanita BC 601 cihazı kullanılarak hesaplanmıştır. KDOQI beslenme kılavuzu (2020), BİA ile vücut kompozisyonu ölçümünün, sıvıların yeniden dağılımına izin vermek için tercihen hemodiyaliz seansının bitiminden ≥ 30 dakika sonra gerçekleştirilmesi gerektiğini belirtmektedir (İkizler vd., 2020).

3.5. Araştırmanın Değişkenleri

Bağımsız Değişkenler: Sosyodemografik özellikler, hastalığa ilişkin özellikler

Bağımlı Değişkenler: Vücut kompozisyonu, semptom şiddeti ve dayanıklılık düzeyleri.

3.6. Verilerin Değerlendirilmesi

Araştırmaca bulunan bilgiler sanal ortamda IBM SPSS Statistics for Windows, Version 22.0 (SPSS INC., Chicago, IL, USA) istatistik programıyla çalışılmıştır. Araştırmadaki hastaların demografik özellikleri frekans ve yüzde analizleriyle belirlenirken, ölçeklerin incelenmesinde standart sapma ve ortalama istatistiklerinden yararlanılmıştır. Ayrıca, analiz edilen değişkenlerin normal dağılıma uygunluğunu belirlemek için Skewness (Çarpıklık) ve Kurtosis (Basıklık) değerleri üzerinde analizler yapılmıştır (Tablo 3.1).

Tablo 3.1: Normal Dağılım Bulguları

	Basıklık	Çarpıklık
Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi	0.623	0.695
Diyaliz Semptom İndeksi	0.745	1.369
Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	0.178	0.317
Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	0.105	0.169
Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	0.300	0.440
Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek	-0.070	0.190

Yapılan çalışmalarda, faktörlerin çarpıklık ve basıklık sonuçlarının -1,5 ile +1,5 arasında (Fidell ve Tabachnick, 2013) ya da +2,0 ile -2,0 arasında (Mallery ve George, 2010) olmasının, verilerin dağılıma uygun olduğunu gösterdiği kabul edilmektedir. Bu çalışmada, değişkenlerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Dolayısıyla, verilerin analizinde parametrik yöntemler tercih edilmiştir. Hastaların ölçek düzeylerini tanımlayan faktörler arasındaki benzeşimler, Pearson korelasyon ve lineer regresyon analizleri kullanılarak incelenmiştir. Ölçek seviyelerindeki değişiklikler, bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve post hoc testler (Tukey, LSD) hastaların belirleyici unsurlarına göre değerlendirilmiştir. Gruplar arasındaki farkın önemini belirlemek için etki büyüklüğü hesaplanmış ve Cohen'in d değeri ile Eta kare (η^2) katsayılarından yararlanılmıştır. Cohen'in d değeri şu şekilde değerlendirilmiştir: 0,2 küçük, 0,5 orta ve 0,8 büyük etkiyi gösterir. Eta kare değeri ise 0,01 küçük, 0,06 orta ve 0,14 büyük etkiyi ifade eder (Büyüköztürk vd., 2018).

3.7. Araştırmanın Etik Boyutu

Bu çalışmayı yapılabilmek için İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Etik Kurul Başkanlığı'ndan (07.07.2023 tarih ve 2023/06 sayı) ve çalışmanın yapılacağı kurumdan (16.01.2024 tarih ve 2024/01 sayı) gerekli izinler alınmıştır. Örneklem kapsamına alınan 121 hastaya araştırma öncesinde araştırmanın amacına yönelik açıklama yapıldıktan sonra bilgilendirilmiş onam formu ile yazılı izin alınmıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR

Hastaların yaş ortalaması $52,20 \pm 17,45$ olup, %24,28'i 40 ve altı yaşında, %57,9'u erkek, %74,4'ü evli, %30,6'sı okur-yazar, %76,9'u çocuk sahibi, %22,3'ü çalışıyor, %32,2'si ev hanımı, %75,2'si gelir gidere eşit, %57,2'si ilçede yaşıyor, %81,8'i sigara kullanmamaktadır (Tablo 4.1).

Tablo 4. 1: Hastaların Tanımlayıcı Özelliklere Göre Dağılımı

Gruplar			
Yaş (Ort)	52,20±17,45		
		n	%
Yaş	41 altı	30	24.8
	41-50	22	18.2
	51-60	25	20.7
	61-70	26	21.5
	71 ve Üstü	18	14.9
Cinsiyet	Kadın	51	42.1
	Erkek	70	57.9
Medeni Durum	Evli	90	74.4
	Bekar	31	25.6
Eğitim Durumu	Okur-yazar	37	30.6
	İlkokul	28	23.1
	Ortaokul	34	28.1
	Lise	22	18.2
Çocuk Sahipliği	Var	93	76.9
	Yok	28	23.1
Çalışma Durumu	Çalışıyor	27	22.3
	Çalışmıyor	94	77.7
Meslek	İşsiz	19	15.7
	Emekli	36	29.8
	İşçi	19	15.7
	Ev Hanımı	39	32.2
	İşveren	8	6.6
Gelir Düzeyi	Gelir Giderden Az	10	8.3
	Gelir Gidere Eşit	91	75.2
	Gelir Giderden Fazla	20	16.5
Yaşanan Yer	İl	24	19.8
	İlçe	69	57.0
	Belde Köy	28	23.1
Sigara Kullanma Durumu	Var	22	18.2
	Yok	99	81.8

Hastaların %37,2'si normal kilolu, %69,4'ü 1-5 yıl içinde tanı almış, %70,2'si 1-5 yıldır tedavi görüyor, %71,1'inin eşlik eden hastalığı var, %80,2'si HT hastası, %86,8'inin ailesinde böbrek hastalığı yok, %79,3'ü ihtiyaçlarını bağımsız karşılayabiliyor, %59,5'inin destek olan kişi varlığı yok olarak saptanmıştır (Tablo 4.2).

Tablo 4.2: Hastaların Hastalık İle İlgili Bilgilerine Göre Dağılımı

Gruplar		n	%
Beden Kütle İndeksi	Zayıf	13	10.7
	Normal Kilolu	45	37.2
	Fazla Kilolu	37	30.6
	Obez	26	21.5
Tanı Süresi	1-5 Yıl	84	69.4
	6 Yıl ve Üzeri	37	30.6
Tedavi Süresi	1-5 Yıl	85	70.2
	6 Yıl ve Üzeri	36	29.8
Eşlik Eden Hastalık Durumu	Var	86	71.1
	Yok	35	28.9
Eşlik Eden Hastalık Durumu (n=86)*	Hipertansiyon	69	80.2
	Diyabet	37	43.0
	KOAH	5	5.8
	Parkinson	2	2.3
	KAH	17	19.8
	Kolesterol	1	1.2
Ailede Böbrek Hastalığı Varlığı	Var	16	13.2
	Yok	105	86.8
Ailede Böbrek Hastalığı Olan Kişiler (n=16)*	Anne	8	50.0
	Baba	3	18.8
	Kardeş	4	25.0
	Diğer	2	12.5
Evde İhtiyaçlarını Bağımsız Karşılayabilme Durumu	Evet	96	79.3
	Hayır	25	20.7
Tedavi Sürecinde Destek Olan Kişi Varlığı	Evet	49	40.5
	Hayır	72	59.5

*Birden fazla seçilen madde

Hastaların BKİ ortalaması $25,54 \pm 5,46$, tanı süresi ortalaması $5,43 \pm 3,92$, tedavi süresi ortalaması $5,41 \pm 3,91$ 'dir. Hastaların laboratuvar bulgularının ortalaması, serum kalsiyum $8,50 \pm 0,85$, serum fosfor $86 \pm 1,38$, serum total protein $67,41 \pm 6,30$, albümin $38,18 \pm 4,90$, hemoglobin $10,95 \pm 2,01$, Hct $33,08 \pm 6,20$, serum demiri $59,72 \pm 21,36$, total demir bağlama kapasitesi $184,22 \pm 49,16$, ferritin $626,62 \pm 698,19$, ürik asit $7,63 \pm 10,75$, creaktif protein $15,52 \pm 19,69$ 'dur. Kt/V ortalaması $1,58 \pm 0,38$, URR ortalaması $72,70 \pm 9,95$ 'dir (Tablo 4.3).

Tablo 4.3: Hastaların Klinik/Laboratuvar Bulguları

	Ort	Ss
Beden Kütle İndeksi	25.54	5.46
Tanı Süresi	5.43	3.92
Tedavi Süresi	5.41	3.91
Serum Kalsiyum	8.50	0.85
Serum Fosfor	4.86	1.38
Serum Total Protein	67.41	6.30
Albümin	38.18	4.90
Hemoglobin	10.95	2.01
Hct	33.08	6.20
Serum Demir	59.72	21.36
Total Demir Bağlama Kapasitesi	184.22	49.16
Ferritin	626.62	698.19
Ürik Asit	7.63	10.75
Creaktif Protein	15.52	19.69
Kt/V	1.58	0.38
URR	72.70	9.95

Hastaların MCKİ ortalaması $4,30 \pm 1,74$, DSİ ortalaması $20,19 \pm 12,79$, HHDÖ ortalaması $58,76 \pm 10,31$, HHDÖ alt boyutları puan ortalaması Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak $29,25 \pm 5,66$, Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek $17,98 \pm 3,10$, Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak $11,52 \pm 2,07$ olarak saptanmıştır (Tablo 4.4).

Tablo 4.4: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi, Diyaliz Semptom İndeksi ve Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puan Ortalamaları

	n	Ort	Ss	Min.	Maks.
Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi	121	4.30	1.74	2.00	11.00
Diyaliz Semptom İndeksi	121	20.19	12.79	2.00	73.00
Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	121	58.76	10.31	35.00	80.00
Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	121	29.25	5.66	16.00	40.00
Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek	121	17.98	3.10	11.00	24.00
Anlamli İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	121	11.52	2.07	7.00	16.00

Hastaların yorgun hissetme ve enerjide azalma (%67,8), kas krampları (%49,6), bulantı (%39,7), baş ağrısı (%38), kemik veya eklem ağrısı (%37,8), nefes darlığı (%35,5), kusma (%29,8), kas ağrısı (%29,8), ayaklarda uyuşukluk ve karıncalanma (%29,8), cinsel ilişkide ilgiye azalma (%28,1), göğüs ağrısı (%26,4), deride kuruluk(%25,6), ağız kuruluğu (%25,6), sersemlik, baş dönmesi (%25,6), bacaklarda şişlik (%23,1), rahatsız hissetme (%23,1), iştahta azalma (%22,3), uykuyu sürdürmede zorlanma (%19), cinsel doyum almada zorlanma (%19), kaygılı hissetme (% 18,2), üzgün hissetme (%16,5), uykuya dalmada zorlanma (%15,7), endişelenme (%13), konsantre olmada zorluk (%13), sinirli hissetme (%12,4), kaşıntı (%12,4), ishal (%11,6), kabızlık (%10,7), bacakları hareketsiz tutmada zorlanma (%9,1), öksürme (% 7,4) semptomlarını yaşadıkları olduğu görülmüştür (Tablo 4.5).

Tablo 4.5: Diyaliz Semptom İndeksi Frekans Analizi

	Semptom Yok		Biraz		Bazen		Çok		Çok Fazla	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Kabızlık	108	89.3	3	2.5	10	8.3	0	0.0	0	0.0
Bulantı	73	60.3	17	14.0	24	19.8	5	4.1	2	1.7
Kusma	85	70.2	8	6.6	24	19.8	2	1.7	2	1.7
İshal	107	88.4	6	5.0	6	5.0	2	1.7	0	0.0
İştahta Azalma	94	77.7	14	11.6	10	8.3	1	0.8	2	1.7
Kas Krampları	61	50.4	11	9.1	38	31.4	7	5.8	4	3.3
Bacaklarda Şişlik	93	76.9	16	13.2	8	6.6	3	2.5	1	0.8
Nefes Darlığı	78	64.5	17	14.0	22	18.2	3	2.5	1	0.8
Sersemlik, Baş Dönmesi	90	74.4	10	8.3	20	16.5	0	0.0	1	0.8
Bacakları Hareketsiz Tutmada Zorlanma	110	90.9	5	4.1	4	3.3	2	1.7	0	0.0
Ayaklarda Uyuşukluk Veya Karıncalanma	85	70.2	19	15.7	16	13.2	1	0.8	0	0.0
Yorgun Hissetme Veya Enerjide Azalma	39	32.2	38	31.4	38	31.4	6	5.0	0	0.0
Öksürme	112	92.6	4	3.3	5	4.1	0	0.0	0	0.0
Ağız Kuruluğu	90	74.4	17	14.0	12	9.9	2	1.7	0	0.0
Kemik Veya Eklem Ağrısı	76	62.8	18	14.9	23	19.0	4	3.3	0	0.0
Göğüs Ağrısı	89	73.6	8	6.6	22	18.2	2	1.7	0	0.0
Baş Ağrısı	75	62.0	19	15.7	25	20.7	2	1.7	0	0.0
Kas Ağrısı	85	70.2	20	16.5	14	11.6	2	1.7	0	0.0
Konsantre Olmada Zorluk	104	86.0	9	7.4	3	2.5	5	4.1	0	0.0
Deride Kuruluk	90	74.4	18	14.9	10	8.3	3	2.5	0	0.0
Kaşıntı	106	87.6	8	6.6	4	3.3	3	2.5	0	0.0
Endişelenme	104	86.0	4	3.3	9	7.4	3	2.5	1	0.8
Sinirli Hissetme	106	87.6	1	0.8	10	8.3	2	1.7	2	1.7
Üzgün Hissetme	101	83.5	7	5.8	12	9.9	0	0.0	1	0.8
Uykuyu Sürdürmede Zorlanma	98	81.0	14	11.6	6	5.0	1	0.8	2	1.7
Rahatsız Hissetme	93	76.9	18	14.9	8	6.6	1	0.8	1	0.8
Uykuya Dalmada Zorlanma	102	84.3	10	8.3	6	5.0	1	0.8	2	1.7
Kaygılı Hissetme	99	81.8	9	7.4	8	6.6	4	3.3	1	0.8
Cinsel İlişkiye İlgide Azalma	87	71.9	2	1.7	30	24.8	2	1.7	0	0.0
Cinsel Doyum Almada Zorlanma	98	81.0	1	0.8	19	15.7	3	2.5	0	0.0

Yağ kütlesi hemodiyaliz öncesi değerine ($\bar{x}=27,95$) göre yağ kütlesi hemodiyaliz sonrası değerindeki ($\bar{x}=32,34$) artış anlamlı bulunmuştur ($p=0,000$). Yağsız kütlesi hemodiyaliz öncesi değerine ($\bar{x}=46,00$) göre yağsız kütlesi hemodiyaliz sonrası değerindeki ($\bar{x}=117,73$) artış anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Kas kütlesi hemodiyaliz öncesi değerine ($\bar{x}=46,37$) göre kas kütlesi hemodiyaliz sonrası değerindeki ($\bar{x}=36,55$)

düşüş anlamlı bulunmuştur ($p=0,000$). Visseral yağ oranı hemodiyaliz öncesi değerine ($\bar{x}=12,28$) göre visseral yağ oranı hemodiyaliz sonrası değerindeki ($\bar{x}=13,58$) artış anlamlı bulunmuştur ($p=0,000$). Bazal metabolizma hızı hemodiyaliz öncesi değerine ($\bar{x}=1912,44$) göre bazal metabolizma hızı diyaliz sonrası değerindeki ($\bar{x}=1701,88$) düşüş anlamlı bulunmuştur ($p=0,000$) (Tablo 4.6).

Tablo 4.6: Hastaların Biyoelektrik İmpedans Analizine Göre Hemodiyaliz Öncesi ve Sonrası Ölçüm Ortalamaları

Ölçümler	Diyaliz Öncesi		Diyaliz Sonrası		n	t	p
	Ort	Ss	Ort	Ss			
Yağ Kütle	27.95	14.82	32.34	15.51	121	-6.141	0.000
Yağsız Kütle	46.00	11.00	117.73	624.79	121	-1.266	0.208
Kas Kütle	46.37	31.20	36.55	10.07	121	3.622	0.000
Visseral Yağ Oranı	12.28	7.63	13.58	7.35	121	-4.417	0.000
Bazal Metabolizma Hızı	1912.44	544.98	1701.88	456.16	121	7.253	0.000

Hastaların komorbidite indeksi puanları yaş gruplarına oranla anlamlı farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir ($p=0<0,05$; $\eta^2=0,586$). Özellikle, 41-50 yaş grubundaki hastaların komorbidite puanları, 40 yaş ve altındaki hastalara oranla anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0,05$). Benzer şekilde, 51-60 yaş aralığındaki hastaların puanları da 40 yaş ve altındaki gruptan daha yüksektir ($p<0,05$). Bu trend, 61-70 yaş ve 71 yaş üzerindeki hastalar için de geçerli olup, her iki grup da 40 yaş ve altındakilere göre daha yüksek komorbidite puanlarına sahiptir ($p<0,05$). Ayrıca, 51-60 yaş grubundakilerin komorbidite puanları, 41-50 yaş grubundakilerden yüksektir ($p<0,05$). 61-70 yaş grubundaki hastaların puanları ise 41-50 yaş grubundakilerden daha yüksektir ($p<0,05$). Aynı şekilde, 71 yaş ve üzerindeki hastaların puanları da 41-50 yaş grubundakilerden yüksektir ($p<0,05$). Yaş ilerledikçe komorbidite puanlarının arttığı gözlenmektedir. 61-70 yaş grubundakiler, 51-60 yaş grubuna göre daha yüksek puanlara sahipken ($p<0,05$), 71 yaş ve üzerindeki hastaların puanları hem 51-60 yaş hem de 61-70 yaş gruplarından daha yüksektir ($p<0,05$). Bu durum, yaşın ilerlemesiyle birlikte komorbidite puanlarının arttığını göstermektedir (Tablo 4.7).

Evliler, bekar hastalara göre daha yüksek komorbidite indeksi puanlarına sahiptir. Bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$; $d=1,116$; $\eta^2=0,194$) (Tablo 4.7).

Komorbidite indeksi puanları, hastaların eğitim düzeyine bağı olarak değişiklik göstermiştir (F=5,739; p=0,001<0,05; $\eta^2=0,128$). Özellikle, okur-yazar olanlar ortaokul ve lise mezunlarına kıyasla daha yüksek puanlar almıştır (p<0,05). Ayrıca, ilkokul mezunlarının puanları da lise mezunlarından anlamlı olarak yüksektir (p<0,05) (Tablo 4.7).

Çocuk sahibi olan hastaların komorbidite indeksi puanları (ortalama=4,688), çocuk sahibi olmayanlardan (ortalama=3,036) daha yüksektir. Bu farklılığın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu belirlenmiştir (t=4,773; p<0,05; d=1,029; $\eta^2=0,161$).

Çalışanların komorbidite indeksi puanları (ortalama=3,074), çalışmayanlara göre daha düşüktür (ortalama=4,660). Bu fark anlamlı bir istatistiksel sonuç göstermektedir (t=-4,478; p<0,05; d=0,978; $\eta^2=0,144$) (Tablo 4.7).

Hastaların mesleklerine göre komorbidite indeksi puanlarında belirgin bir fark gözlemlenmiştir (F=15,533; p<0,05; $\eta^2=0,349$). Emekli olanlar işsizlere, işçilere, ev hanımlarına ve işverenlere oranla puanları daha yüksektir (p<0,05). Ayrıca, ev hanımları işsizler ve işçilere kıyasla daha yüksek puanlara sahiptir (p<0,05) (Tablo 4.7).

Hastaların yaşadıkları yerler göz önüne alındığında, komorbidite indeksi puanları arasındaki farkın anlamlı olduğu tespit edilmiştir (p<0,05; $\eta^2=0,269$). İl merkezinde yaşayanlar, ilçede ve köyde yaşayanlara göre daha yüksek puanlara sahiptir (p<0,05) (Tablo 4.7).

Tablo 4.7: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu

Demografik Özellikler		n	Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (Ort ± Ss)
Yaş	40 ve Altı	30	2.667±0.758
	41-50	22	3.500±1.871
	51-60	25	4.240±0.926
	61-70	26	5.423±0.987
	71 Ve Üzeri	18	6.500±0.985
	F=		40.966
	p=		0.000
	Post Hoc=		2>1, 3>1, 4>1, 5>1, 3>2, 4>2, 5>2, 4>3, 5>3, 5>4
Cinsiyet	Kadın	51	4.275±1.721
	Erkek	70	4.329±1.775
	t=		-0.168
	p=		0.867
Medeni Durum	Evli	90	4.756±1.531
	Bekar	31	3.000±1.693
	t=		5.358
	p=		0.000
Eğitim Durumu	Okur-yazar	37	5.081±1.422
	İlkokul	28	4.536±1.575
	Ortaokul	34	3.794±1.951
	Lise	22	3.500±1.596
	F=		5.739
	p=		0.001
	Post Hoc=		1>3, 1>4, 2>4
Çocuk Sahipliği	Var	93	4.688±1.532
	Yok	28	3.036±1.836
	t=		4,773
	p=		0,000
Çalışma Durumu	Çalışıyor	27	3.074±0.958
	Çalışmıyor	94	4.660±1.763
	t=		-4.478
	p=		0.000

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Tablo 4.7: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu (Devamı)

Demografik Özellikler	n	Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (Ort ± Ss)
Meslek		
İşsiz	19	3.053±1.353
Emekli	36	5.444±1.557
İşçi	19	2.842±0.765
Ev Hanımı	39	4.718±1.621
İşveren	8	3.625±1.188
F=		15.533
p=		0.000
Post Hoc=		2>1, 4>1, 2>3, 4>3, 2>4, 2>5
Gelir Düzeyi		
Gelir Giderden Az	10	4.600±0.699
Gelir Gidere Eşit	91	4.330±1.874
Gelir Giderden Fazla	20	4.050±1.504
F=		0.361
p=		0.698
Yaşanan Yer		
İl	24	5.333±2.014
İlçe	69	4.580±1.449
Belde Köy	28	2.750±1.076
F=		21.688
p=		0.000
Post Hoc=		1>2, 1>3, 2>3
Sigara Kullanma Durumu		
Var	22	4.182±1.991
Yok	99	4.333±1.696
t=		-0.367
p=		0.714

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Eşlik eden hastalık olanların komorbidite indeksi puanları ($x=4,930$), eşlik eden hastalık olmayanların komorbidite indeksi değerlerinden ($x=2,771$) büyük olduğu saptanmıştır ($p=0<0,05$; $d=1,490$; $\eta^2=0,317$) (Tablo 4.8).

Evde ihtiyaçlarını bağımsız karşılayabilen hastalar (ortalama= $4,021$), karşılayamayanlara göre (ortalama= $5,400$) daha düşük komorbidite indeksi puanlarına sahiptir. Bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0,05$; $d=0,831$; $\eta^2=0,103$) (Tablo 4.8).

Tedavi sürecinde destek alabilen hastalar (ortalama= $4,755$), destek almayanlara göre (ortalama= $4,000$) daha yüksek komorbidite indeksi puanlarına sahiptir ve bu fark anlamlıdır ($p=0,019<0,05$; $d=0,441$; $\eta^2=0,045$) (Tablo 4.8).

Tablo 4.8: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi Puanlarının Hastalık İle İlgili Bilgilerine Göre Farklılaşma Durumu

	n	Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi (Ort ± Ss)
Beden Kütle İndeksi		
Zayıf	13	4.077±1.754
Normal Kilolu	45	3.689±1.328
Fazla Kilolu	37	4.703±2.026
Obez	26	4.923±1.671
F=		3.939
p=		0.010
Post Hoc=		3>2, 4>2
Tanı Süresi		
1-5 Yıl	84	4.345±1.766
6 Yıl Ve Üzeri	37	4.216±1.718
t=		0.373
p=		0.710
Tedavi Süresi		
1-5 Yıl	85	4.329±1.762
6 Yıl Ve Üzeri	36	4.250±1.730
t=		0.228
p=		0.820
Eşlik Eden Hastalık Durumu		
Var	86	4.930±1.585
Yok	35	2.771±1.031
t=		7.432
p=		0.000
Ailede Böbrek Hastalığı Varlığı		
Var	16	4.438±1.999
Yok	105	4.286±1.714
t=		0.323
p=		0.747
Evde İhtiyaçlarını Bağımsız Karşılatabilme		
Evet	96	4.021±1.556
Hayır	25	5.400±2.021
t=		-3.700
p=		0.000
Tedavi Sürecinde Destek Olan Kişi Varlığı		
Evet	49	4.755±1.985
Hayır	72	4.000±1.501
t=		2.381
p=		0.019

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Hastaların tanımlayıcı özellikleri DSİ puanları üzerindeki etkisi anlamlı değildir (p>0,05) (Tablo 4.9).

Tablo 4.9: Diyaliz Semptom İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu

Demografik Özellikler	n	Diyaliz Semptom İndeksi(Ort ± Ss)
Yaş		
40 Ve Altı	30	19.333±10.940
41-50	22	17.091±7.952
51-60	25	17.360±8.727
61-70	26	24.192±16.621
71 Ve Üzeri	18	23.556±17.260
F=		1.643
p=		0.168
Cinsiyet		
Kadın	51	20.941±14.864
Erkek	70	19.643±11.134
t=		0.549
p=		0.584
Medeni Durum		
Evli	90	20.756±13.482
Bekar	31	18.548±10.586
t=		0.827
p=		0.410
Eğitim Durumu		
Okur-yazar	37	23.811±16.740
İlkokul	28	20.179±13.422
Ortaokul	34	18.000±9.954
Lise	22	17.500±5.440
F=		1.671
p=		0.177
Çocuk Sahipliği		
Var	93	20.591±13.343
Yok	28	18.857±10.896
t=		0.627
p=		0.532
Çalışma Durumu		Ort ± SS
Çalışıyor	27	18.926±11.330
Çalışmıyor	94	20.553±13.222
t=		-0.581
p=		0.562

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Tablo 4.9: Diyaliz Semptom İndeksi Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu (Devamı)

Demografik Özellikler	n	Diyaliz Semptom İndeksi (Ort ± Ss)
Meslek		
İşsiz	19	16.632±8.833
Emekli	36	21.639±11.509
İşçi	19	17.737±12.944
Ev Hanımı	39	21.462±16.100
İşveren	8	21.750±5.751
F=		0.777
p=		0.542
Gelir Düzeyi		
Gelir Giderden Az	10	14.900±5.820
Gelir Gidere Eşit	91	21.374±14.155
Gelir Giderden Fazla	20	17.450±6.304
F=		1.723
p=		0.183
Yaşanan Yer		
İl	24	23.458±15.260
İlçe	69	19.435±12.665
Belde Köy	28	19.250±10.658
F=		0.978
p=		0.379
Var	22	17.500±6.717
Yok	99	20.788±13.743
t=		-1.091
p=		0.278

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Hastaların hastalık ile ilgili bilgilerinin DSİ puanları üzerindeki etkisi anlamlı değildir (p>0,05) (Tablo 4.10).

Tablo 4.10: Diyaliz Semptom İndeksi Puanlarının Hastalık İle İlgili Bilgilerine Göre Farklılaşma Durumu

	n	Diyaliz Semptom İndeksi (Ort ± Ss)
Beden Kütle İndeksi		
Zayıf	13	22.692±17.375
Normal Kilolu	45	18.133±9.515
Fazla Kilolu	37	20.595±12.792
Obez	26	21.923±15.229
F=		0.719
p=		0.542
Tam Süresi		
1-5 Yıl	84	20.500±12.142
6 Yıl Ve Üzeri	37	19.487±14.325
t=		0.400
p=		0.690
Tedavi Süresi		
1-5 Yıl	85	20.541±12.076
6 Yıl Ve Üzeri	36	19.361±14.507
t=		0.462
p=		0.645
Eşlik Eden Hastalık Durumu		
Var	86	21.116±13.930
Yok	35	17.914±9.240
t=		1.251
p=		0.213
Ailede Böbrek Hastalığı Varlığı		
Var	16	21.938±13.983
Yok	105	19.924±12.657
t=		0.585
p=		0.560
Evde İhtiyaçlarını Bağımsız Karşılatabilme		
Evet	96	21.146±13.496
Hayır	25	16.520±8.949
t=		1.621
p=		0.108
Tedavi Sürecinde Destek Olan Kişi Varlığı		
Evet	49	18.184±14.497
Hayır	72	21.556±11.403
t=		-1.429
p=		0.156

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Çalışmaya dahil olanların HHDÖ toplam değerleri, yaş gruplarına bakıldığında mantıklı farklılık bulunmaktadır ($p<0.05$; $\eta^2=0,232$). Bu farkın temel sebebi, 41-50 yaş aralığındaki hastaların dayanıklılık puanlarının 51-60 yaş grubundakilerden daha yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Ayrıca, 40 yaş ve altındaki hastaların dayanıklılık puanları

61-70 yaş grubundakilerden daha yüksektir ($p<0,05$). Benzer şekilde, 41-50 yaş aralığındaki hastalar, 61-70 yaş grubundakilerden daha yüksek puanlar almıştır ($p<0,05$). 51-60 yaş grubundakilerin puanları ise 61-70 yaş grubundakilerden yüksektir ($p<0,05$). 40 yaş ve altındaki hastalar, 71 yaş ve üzerindekiilerden de daha yüksek dayanıklılık puanlarına sahiptir ($p<0,05$). Son olarak, 41-50 yaş grubundakilerin puanları 71 yaş ve üzerindekiilerden yüksektir ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Hastaların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşma puanları, yaşlarına göre anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$; $\eta^2=0,246$). 40 yaş ve altındaki hastaların bu puanları, 51-60 yaş grubundakilerden daha yüksektir ($p<0,05$). Aynı şekilde, 41-50 yaş aralığındaki hastalar, 51-60 yaş grubundakilerden daha yüksek puanlar almıştır ($p<0,05$). 40 yaş ve altındakilerin, 61-70 yaş grubundakilere göre daha yüksek puanları vardır ($p<0,05$). Ayrıca, 41-50 yaş aralığındaki hastalar da 61-70 yaş grubundakilerden daha yüksek puanlar almıştır ($p<0,05$). 51-60 yaş grubundakiler, 61-70 yaş grubundakilere göre daha yüksek puanlara sahiptir ($p<0,05$). 40 yaş ve altındaki hastaların puanları, 71 yaş ve üzerindekiilerden daha yüksektir ($p<0,05$). 41-50 yaş aralığındaki hastalar, 71 yaş ve üzerindekiilerden de daha yüksek puanlar almıştır ($p<0,05$). Son olarak, 51-60 yaş grubundakiler, 71 yaş ve üzerindekiilerden daha yüksek puanlara sahiptir ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Hastaların Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olma puanları, yaş gruplarına göre önemli ölçüde farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0,05$; $\eta^2=0,206$). Bu farkın nedeni, 41-50 yaş aralığındaki hastaların 51-60 yaş grubundakilerden daha yüksek puanlar almış olmasıdır ($p<0,05$). 40 yaş ve altındaki hastalar, 61-70 yaş grubundakilerden daha yüksek puanlara sahiptir ($p<0,05$). Aynı zamanda, 41-50 yaş aralığındaki hastalar, 61-70 yaş grubundakilerden de daha yüksek puanlar almıştır ($p<0,05$). 51-60 yaş grubundakilerin puanları, 61-70 yaş grubundakilerden yüksektir ($p<0,05$). 40 yaş ve altındaki hastalar, 71 yaş ve üzerindekiilerden daha yüksek puanlar almıştır ($p<0,05$). 41-50 yaş aralığındaki hastaların puanları, 71 yaş ve üzerindekiilerden yüksektir ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Hastaların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etme puanları, yaş gruplarında anlamlı farklılıklar göstermektedir ($p<0,05$; $\eta^2=0,160$). 40 yaş ve altındaki hastalar, 61-70 yaş grubundakilerden daha yüksek kabul puanlarına sahiptir ($p<0,05$). Benzer şekilde, 41-50 yaş aralığındaki hastalar da 61-70 yaş grubundakilerden daha yüksek puanlar almıştır ($p<0,05$). 51-60 yaş grubundakilerin

puanları, 61-70 yaş grubundakilerden yüksektir ($p<0,05$). Ayrıca, 40 yaş ve altındaki hastaların puanları, 71 yaş ve üzerindekiilerden daha yüksektir ($p<0,05$). 41-50 yaş aralığındaki hastalar, 71 yaş ve üzerindekiilerden daha yüksek puanlara sahiptir ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Bekar olmayanların dayanıklılık toplam değerleri ($x=57,122$), evli olmayanların dayanıklılık toplam değerlerinden ($x=63,516$) az olduğu saptanmıştır ($p=0,003<0,05$; $d=0,641$; $\eta^2=0,074$). Bekar olmayanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanları ($x=28,300$) bekarların puanlarından ($x=32,032$) düşük bulunmuştur ($p=0,001<0,05$; $d=0,685$; $\eta^2=0,083$). Evlilerin Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak puanları ($x=11,278$) bekarların puanlarından ($x=12,226$) düşük bulunmuştur ($p=0,028<0,05$; $d=0,464$; $\eta^2=0,040$). Evlilerin Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanları ($x=17,544$), bekarların değerlerinden ($x=19,258$) düşük saptanmıştır ($p=0,008<0,05$; $d=0,566$; $\eta^2=0,058$) (Tablo 4.11).

Hastaların dayanıklılık toplam puanları eğitim durumuna göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,003<0,05$; $\eta^2=0,110$). Farkın nedeni ortaokul mezunlarının dayanıklılık toplam puanlarının okur-yazar olanların dayanıklılık toplam puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Lise mezunlarının dayanıklılık toplam puanlarının okur-yazar olanların dayanıklılık toplam puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Hastaların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanları aldığı eğitime göre mantıklı değişiklik belirtmektedir ($p=0,001<0,05$; $\eta^2=0,127$). Değişikliğin sebebi ortaokulu bitirenlerin Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının okur-yazar olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Lise mezunlarının Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının okur-yazar olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Lise mezunlarının Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının ilkokul olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Hastaların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanları eğitim durumuna göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,009<0,05$; $\eta^2=0,094$). Farkın nedeni ortaokul mezunlarının Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanlarının okur-yazar olanların puanlarından yüksek

olmasıdır ($p<0.05$). Lise mezunlarının Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanlarının okur-yazar olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Lise mezunlarının Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanlarının ilkokul olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Çocuk sahibi olanların dayanıklılık toplam puanları ($x=57,151$) çocuk sahibi olmayanların dayanıklılık toplam puanlarından ($x=64,107$) düşük bulunmuştur ($p=0,002<0,05$; $d=0,701$; $\eta^2=0,082$). Çocuğu olanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak değerleri ($x=28,366$) çocuk sahibi olmayanların değerlerinden ($x=32,214$) düşük olduğu saptanmıştır ($p=0,001<0,05$; $d=0,706$; $\eta^2=0,083$). Çocuk sahibi olanların Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak puanları ($x=11,258$) çocuk sahibi olmayanların puanlarından ($x=12,393$) düşük bulunmuştur ($p=0,011<0,05$; $d=0,559$; $\eta^2=0,053$). Çocuk sahibi olanların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanları ($x=17,527$) çocuk sahibi olmayanların puanlarından ($x=19,500$) düşük bulunmuştur ($p=0,003<0,05$; $d=0,657$; $\eta^2=0,072$) (Tablo 4.11).

Çalışanların dayanıklılık toplam puanları ($x=63,296$), çalışmayanların dayanıklılık toplam puanlarından ($x=57,457$) yüksek bulunmuştur ($p=0,009<0,05$; $d=0,580$; $\eta^2=0,056$). Çalışanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanları ($x=31,741$), çalışmayanların puanlarından ($x=28,543$) yüksek bulunmuştur ($p=0,009<0,05$; $d=0,579$; $\eta^2=0,056$). Çalışanların Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak puanları ($x=12,222$), çalışmayanların puanlarından ($x=11,319$) yüksek bulunmuştur ($p=0,046<0,05$; $d=0,440$; $\eta^2=0,033$). Çalışanların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanları ($x=19,333$), çalışmayanların puanlarından ($x=17,596$) yüksek bulunmuştur ($p=0,01<0,05$; $d=0,573$; $\eta^2=0,055$) (Tablo 4.11).

Hastaların dayanıklılık toplam puanları mesleğe göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,021<0,05$; $\eta^2=0,094$). Farkın nedeni işsiz olanların dayanıklılık toplam puanlarının emekli olanların dayanıklılık toplam puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). İşçi olanların dayanıklılık toplam puanlarının emekli olanların dayanıklılık toplam puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). İşçi olanların dayanıklılık toplam puanlarının ev hanımlarının dayanıklılık toplam puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Hastaların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak

puanları mesleğe göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,018<0,05$; $\eta^2=0,097$). Farkın nedeni işsiz olanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının emekli olanların değerlerinden fazla çıkmasıdır ($p<0,05$). İşçi olanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının emekli olanların değerlerinden fazla çıkmasıdır ($p<0,05$). İşçi olanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının ev hanımlarının puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Hastaların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanları mesleğe göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,035<0,05$; $\eta^2=0,085$). Farkın nedeni işçi olanların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanlarının emekli olanların değerlerinden fazla çıkmasıdır ($p<0,05$). İşçilerin Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanlarının ev hanımlarının puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Hastaların dayanıklılık toplam puanları yaşanan yere göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,008<0,05$; $\eta^2=0,079$). Farkın nedeni yaşanan yer belde köy olanların dayanıklılık toplam puanlarının yaşanan yer il olanların dayanıklılık toplam puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Yaşanan yer belde köy olanların dayanıklılık toplam puanlarının yaşanan yer ilçe olanların dayanıklılık toplam puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Hastaların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanları yaşanan yere göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,005<0,05$; $\eta^2=0,086$). Farkın nedeni yaşanan yer belde köy olanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının yaşanan yer il olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Yaşanan yer belde köy olanların Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak puanlarının yaşanan yer ilçe olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Hastaların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanları yaşanan yer ile alakalı anlamlı değişiklik göstermiştir ($p=0,014<0,05$; $\eta^2=0,070$). Değişikliğin sebebi yaşanan yer belde köy olanların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanlarının yaşanan yer il olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$). Yaşanan yer belde köy olanların Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek puanlarının yaşanan yer ilçe olanların puanlarından yüksek olmasıdır ($p<0,05$) (Tablo 4.11).

Tablo 4.11: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu

Demografik Özellikler	n	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Yaş		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
40 Ve Altı	30	63.200±10.877	31.800±5.732	12.233±2.254	19.167±3.374
41-50	22	64.909±9.947	32.773±5.117	12.818±2.196	19.318±3.107
51-60	25	58.440±8.603	28.920±4.681	11.480±1.610	18.040±2.879
61-70	26	52.692±9.234	26.039±5.126	10.423±1.922	16.231±2.776
70 üzeri	18	53.056±4.783	25.833±3.569	10.389±0.698	16.833±1.689
F=		8.780	9.484	7.519	5.512
p=		0.000	0.000	0.000	0.000
Post Hoc=		2>3, 1>4, 2>4, 3>4, 1>5, 2>5	1>3, 2>3, 1>4, 2>4, 3>4, 1>5, 2>5, 3>5	2>3, 1>4, 2>4, 3>4, 1>5, 2>5	1>4, 2>4, 3>4, 1>5, 2>5
Cinsiyet		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Bayan	51	57.961±10.626	28.941±5.867	11.373±2.306	17.647±2.985
Bay	70	59.343±10.124	29.486±5.545	11.629±1.905	18.229±3.190
t=		-0.726	-0.521	-0.668	-1.017
p=		0.469	0.604	0.506	0.311

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc: Tukey, LSD

Tablo 4.11: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu (Devamı)

Demografik Özellikler	n	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Medeni Hal		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Evli	90	57.122±9.798	28.300±5.490	11.278±1.920	17.544±2.969
Bekar	31	63.516±10.469	32.032±5.313	12.226±2.376	19.258±3.193
t=		-3.079	-3.291	-2.226	-2.719
p=		0.003	0.001	0.028	0.008
Eğitim Durumu		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Okur-yazar	37	54.892±8.959	27.000±5.497	10.838±1.772	17.054±2.345
İlkokul	28	57.000±10.856	28.179±5.799	11.536±2.027	17.286±3.505
Ortaokul	34	61.118±10.144	30.618±5.045	11.912±2.248	18.588±3.295
Lise	22	63.864±9.523	32.318±4.999	12.046±2.171	19.500±2.773
F=		4.809	5.688	2.271	4.037
p=		0.003	0.001	0.084	0.009
PostHoc=		3>1, 4>1, 4>2 (p<0.05)	3>1, 4>1, 4>2 (p<0.05)		3>1, 4>1, 4>2 (p<0.05)
Çocuk Sahipliği		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Olan	93	57.151±9.930	28.366±5.536	11.258±1.983	17.527±2.984
Olmayan	28	64.107±9.927	32.214±5.138	12.393±2.183	19.500±3.073
t=		-3.250	-3.277	-2.593	-3.047
p=		0.002	0.001	0.011	0.003

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Tablo 4.11: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu (Devamı)

Demografik Özellikler	n	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Çalışma Durumu		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Çalışıyor	27	63.296±10.212	31.741±5.303	12.222±2.190	19.333±3.038
Çalışmıyor	94	57.457±10.025	28.543±5.589	11.319±2.012	17.596±3.031
t=		2.656	2.650	2.016	2.624
p=		0.009	0.009	0.046	0.010
Meslek		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
İşsiz	19	61.632±9.662	30.842±5.510	12.053±1.900	18.737±2.903
Emekli	36	55.944±8.377	27.639±4.728	11.028±1.502	17.278±2.953
İşçi	19	64.263±11.045	32.368±5.718	12.316±2.405	19.579±3.254
Ev Hanımı	39	56.821±11.218	28.256±6.163	11.231±2.400	17.333±3.106
İşveren	8	61.000±8.071	30.250±4.097	12.000±1.690	18.750±2.550
F=		3.019	3.109	1.861	2.689
p=		0.021	0.018	0.122	0.035
PostHoc=		1>2, 3>2, 3>4 (p<0.05)	1>2, 3>2, 3>4 (p<0.05)		3>2, 3>4 (p<0.05)
Gelir Düzeyi		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Gelir Giderden Az	10	54.700±5.056	26.600±3.627	10.900±0.738	17.200±1.814
Gelir Gidere Eşit	91	59.000±10.989	29.418±6.030	11.604±2.210	17.978±3.283
Gelir Giderden Fazla	20	59.700±8.850	29.850±4.475	11.450±1.905	18.400±2.799
F=		0.880	1.251	0.527	0.494
p=		0.417	0.290	0.592	0.612

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Tablo 4.11: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanlarının Tanımlayıcı Özelliklere Göre Farklılaşma Durumu (Devamı)

Demografik Özellikler	n	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Sigara Kullanmamı		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Kullanan	22	60.864±9.463	30.046±5.196	12.091±1.743	18.727±3.135
Kullanmayan	99	58.293±10.485	29.081±5.774	11.394±2.132	17.818±3.092
t=		1.058	0.721	1.429	1.244
p=		0.292	0.472	0.156	0.216

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Tablo 4. 12: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanlarının Hastalık İle İlgili Bilgilerine Göre Farklılaşma Durumu

	n	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Beden Kütel İndeksi		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Zayıf	13	58.308±11.919	28.769±6.990	11.615±2.534	17.923±3.068
Normal Kilolu	45	60.289±10.270	29.867±5.695	11.800±1.961	18.622±3.135
Fazla Kilolu	37	58,757±9,923	29,432±5,367	11,270±2,130	18,054±2,867
Obez	26	56.346±10.245	28.192±5.477	11.346±2.019	16.808±3.238
F=		0.808	0.517	0.514	1.928
p=		0.492	0.671	0.673	0.129
Tanı Zamanı		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
1-5 Sene	84	58.226±10.096	29.083±5.495	11.333±2.020	17.810±3.141
5 Sene Üstü	37	59.973±10.846	29.649±6.093	11.946±2.172	18.378±3.031
t=		-0.857	-0.504	-1.502	-0.928
p=		0.393	0.615	0.136	0.356

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Tablo 4.12: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanlarının Hastalık İle İlgili Bilgilerine Göre Farklılaşma Durumu (Devamı)

	n	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Tedavi Zamanı		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
1-5 Sene	85	58.482±10.310	29.212±5.589	11.388±2.071	17.882±3.194
5 Sene Üstü	36	59.417±10.451	29.361±5.919	11.833±2.091	18.222±2.919
t=		-0.454	-0.132	-1.078	-0.549
p=		0.651	0.895	0.283	0.584
Eşlik Eden Hastalık		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Bulunan	86	57.407±10.074	28.512±5.507	11.291±2.063	17.605±3.084
Bulunmayan	35	62.086±10.294	31.086±5.711	12.086±2.035	18.914±3.004
t=		-2.302	-2.307	-1.930	-2.134
p=		0.023	0.023	0.056	0.035
Ailede Böbrek Hastalığı		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Bulunan	16	59.813±9.961	30.000±5.086	11.500±2.066	18.313±3.114
Bulunmayan	105	58.600±10.408	29.143±5.762	11.524±2.090	17.933±3.117
t=		0.436	0.562	-0.043	0.453
p=		0.663	0.575	0.966	0.651
Evde İhtiyaçlarını Bağımsız Karşılatabilme		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Evet	96	59,458±10,837	29,594±5,825	11.604±2.208	18.260±3.335
Hayır	25	56,080±7,615	27,960±4,895	11.200±1.472	16.920±1.656
t=		1.465	1.288	0.865	1.944
p=		0.145	0.200	0.280	0.006

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc: Tukey, LSD

Tablo 4.12: Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanlarının Hastalık İle İlgili Bilgilerine Göre Farklılaşma Durumu (Devamı)

	n	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Tedavi Sürecinde Destek Olan Kişi Varlığı		Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS	Ort ± SS
Evet	49	57.163±8.489	28.327±5.129	11.388±1.730	17.449±2.170
Hayır	72	59.847±11.324	29.889±5.954	11.611±2.292	18.347±3.577
t=		-1.410	-1.497	-0.579	-1.571
p=		0.161	0.137	0.564	0.089

F: Anova Testi; t: Bağımsız Gruplar T-Testi; Post Hoc:Tukey, LSD

Hastaların hastalık ile ilgili bilgilerinin HHDÖ ve alt boyutları puanları üzerindeki etkisi anlamlı değildir ($p>0,05$) (Tablo 4.12).

Komorbidite indeksi, DSİ, HHDÖ ve alt boyutları puanları arasında korelasyon analizleri incelendiğinde; DSİ ile komorbidite indeksi arasında ($r=0,226$) pozitif ($p=0,013$), HHDÖ ile komorbidite indeksi ($r=-0,49$) ve DSİ ($r=-0,370$) arasında negatif ($p=0,000$) anlamlı ilişki bulunmuştur (Tablo 4.13).

Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak ile komorbidite indeksi ($r=-0,484$) ve DSİ ($r=-0,393$) arasında negatif anlamlı ilişki saptanmıştır (Tablo 4.13).

Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak ile komorbidite indeksi ($r=-0,444$) ve DSİ ($r=-0,322$) arasında negatif ($p=0,000$) anlamlı ilişki bulunmuştur (Tablo 4.13).

Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek ile komorbidite indeksi ($r=-0,446$) ve DSİ ($r=-0,298$) arasında negatif ($p=0,001$) anlamlı ilişki saptanmıştır (Tablo 4.13).

Tablo 4.13: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi, Diyaliz Semptom İndeksi ve Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Puanları Arasında Korelasyon Analizi

		1	2	3	4	5	6
1. Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi	r	1.000					
	p	0.000					
2. Diyaliz Semptom İndeksi	r	0.226*	1.000				
	p	0.013	0.000				
3. Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	r	-0.490**	-0.370**	1.000			
	p	0.000	0.000	0.000			
4. Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	r	-0.484**	-0.393**	0.981**	1.000		
	p	0.000	0.000	0.000	0.000		
5. Anlamli İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	r	-0.444**	-0.322**	0.919**	0.886**	1.000	
	p	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
6. Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek	r	-0.446**	-0.298**	0.918**	0.842**	0.767**	1.000
	p	0.000	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000

*<0,05; **<0,01; Pearson Korelasyon Analizi

Komorbidite indeksi, DSİ, HHDÖ, Hayatta Olumlu Bir Anlam Arayışı, Anlamlı İlişkileri Sürdürme İsteği, Hemodiyaliz Rutini Kabul Etme Durumu ile ilgili puanlar ile Bioelektrik Empedans Analizi (yağ kütlesi, yağsız kütle, kas kütlesi, visseral yağ oranı ve bazal metabolizma hızı) ölçümleri arasında yapılan korelasyon analizlerinde;

- Diyaliz öncesi yağ kütlesi ile komorbidite indeksi arasında $r=0,310$ pozitif yönde ($p=0,001$) ilişki bulunmuştur (Tablo 4.14).

- Diyaliz öncesi yağ kütlesi ile Anlamlı İlişkileri Sürdürme İsteği karşılaştırıldığında $r=-0,212$ negatif yönde ($p=0,020$) bağlantı gözlemlenmiştir (Tablo 4.14).

- Diyaliz öncesi kas kütlesi ile HHDÖ arasında $r=0,186$ pozitif yönde ($p=0,041$) ilişki saptanmıştır (Tablo 4.14).

- Diyaliz öncesi visseral yağ oranı ile komorbidite indeksi karşılaştırıldığında $r=0,410$ pozitif yönde ($p=0,000$) bağlantı gözlemlenmiştir (Tablo 4.14).

- Diyaliz öncesi visseral yağ oranı ile anlamlı ilişkileri sürdürme isteği karşılaştırıldığında $r=-0,265$ negatif yönde ($p=0,003$) bağlantı bulunmuştur (Tablo 4.14).

- Diyaliz sonrası yağ kütlesi ile komorbidite indeksi ($r=0,385$) arasında pozitif, HHDÖ ($r=-0,234$), Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak ($r=-0,213$), Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak ($r=-0,272$), Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek ($r=-0,206$) arasında ise negatif yönde ilişki bulunmuştur (Tablo 4.14).

- Diyaliz sonrası kas kütlesi ile komorbidite indeksi ($r=-0,213$) arasında negatif yönde ($p=0,019$) bağlantı gözlemlenmiştir (Tablo 4.14).

- Diyaliz sonrası visseral yağ oranı ile komorbidite indeksi ($r=0,479$) arasında pozitif, HHDÖ ($r=-0,287$), Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak ($r=-0,271$), Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak ($r=-0,313$), Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek ($r=-0,249$) arasında ise negatif yönde ilişki bulunmuştur (Tablo 4.14).

Tablo 4.14: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi, Diyaliz Semptom İndeksi ve Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği ve Bioelektrik Empedans Analizi Puanları Arasında Korelasyon Analizi

		Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi	Diyaliz Semptom İndeksi	Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği	Hayatta Olumlu Bir Anlam Peşinde Koşmak	Anlamlı İlişkiler Yoluyla Yaşamaya İstekli Olmak	Hemodiyalizi Günlük Yaşamın Bir Parçası Olarak Kabul Etmek
Yağ Kütlesi Diyaliz Öncesi	r	0.310**	0.136	-0.167	-0.151	-0.212*	-0.138
	p	0.001	0.136	0.067	0.099	0.020	0.131
Yağsız Kütle Diyaliz Öncesi	r	-0.061	-0.143	0.011	0.022	0.065	-0.046
	p	0.509	0.117	0.901	0.811	0.476	0.617
Kas Kütlesi Diyaliz Öncesi	r	-0.087	-0.084	0.186*	0.175	0.212*	0.157
	p	0.344	0.362	0.041	0.055	0.019	0.086
Visseral Yağ Oranı Diyaliz Öncesi	r	0.410**	0.088	-0.236**	-0.230*	-0.265**	-0.187*
	p	0.000	0.338	0.009	0.011	0.003	0.040
Bazal Metabolizma Hızı Diyaliz Öncesi	r	0.015	0.098	0.039	0.041	-0.018	0.068
	p	0.866	0.283	0.667	0.654	0.847	0.460
Yağ Kütlesi Diyaliz Sonrası	r	0.385**	0.130	-0.234**	-0.213*	-0.272**	-0.206*
	p	0.000	0.156	0.010	0.019	0.003	0.024
Yağsız Kütle Diyaliz Sonrası	r	-0.071	-0.104	0.051	0.063	0.030	0.035
	p	0.440	0.258	0.577	0.492	0.744	0.704
Kas Kütlesi Diyaliz Sonrası	r	-0.213*	-0,116	0.123	0.128	0.157	0.070
	p	0.019	0.204	0.180	0.162	0.086	0.448
Visseral Yağ Oranı Diyaliz Sonrası	r	0.479**	0.082	-0.287**	-0.271**	-0.313**	-0.249**
	p	0.000	0.369	0.001	0.003	0.000	0.006
Bazal Metabolizma Hızı Diyaliz Sonrası	r	-0.064	0.125	0.135	0.136	0.043	0.171
	p	0.482	0.171	0.141	0.137	0.643	0.061

*<0.05; **<0.01; Pearson Korelasyon Analizi

Komorbidite indeksi, DSİ ile HDDÖ arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek üzere yapılan regresyon analizi anlamlı bulunmuştur ($F=26,595$; $p=0,000<0,05$). Dayanıklılık düzeyindeki toplam değişim %29,9 oranında komorbidite indeksi ve DSİ tarafından açıklanmaktadır. Komorbidite indeksi dayanıklılık düzeyini azaltmaktadır ($\beta=-0,428$). Semptom şiddeti dayanıklılık düzeyini azaltmaktadır ($\beta=-0,274$) (Tablo 4.15).

Tablo 4.15: Komorbidite İndeksi ve Diyaliz Semptom İndeksinin Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Üzerine Etkisi

Bağımsız Değişken	Standart Edilmemiş Katsayılar		Standart Edilmiş Katsayılar	t	p	%95 Güven Aralığı	
	B	SE	β			Alt	Üst
Sabit	74.099	2.254		32.870	0.000	69.635	78.563
Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi	-2.528	0.464	-0.428	-5.452	0.000	-3.446	-1.610
Diyaliz Semptom İndeksi	-0.221	0.063	-0.274	-3.487	0.001	-0.346	-0.095

*Bağımlı Değişken= Hemodiyaliz Hastalarında Dayanıklılık Ölçeği Toplam, $R=0.557$; $R^2=0.299$; $F=26.595$; $p=0.000$; Durbin Watson Değeri=1.066

BEŞİNCİ BÖLÜM

TARTIŞMA

Son dönem böbrek yetmezliği sürecinde hastaların yaşamlarını devam ettirebilmeleri için en fazla tercih edilen RRT yöntemlerin başında hemodiyaliz gelmektedir (Ateş vd., 2023). Hemodiyaliz yaşam kurtarıcı tedavi olmakla birlikte uzun süre uygulandığında kişinin hayatında istenmeyen problemlere ve çok fazla semptom deneyimlemesine neden olmaktadır (Taylan ve Özkan, 2020). Bu araştırma hemodiyaliz tedavisi uygulanan hastalarda vücut kompozisyonun, semptom şiddetinin ve dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi sebebi ile yapılmıştır.

Bu çalışmada DSİ ortalamasına göre hastalarda semptom şiddeti düşük bulunmuştur. Diyaliz hastalarında semptom şiddetinin düşük olmasının ardındaki faktörler incelendiğinde, klinik yönetimin ve hastaların bireysel özelliklerinin önemli bir rol oynadığı görülmektedir. Özellikle anemi ve elektrolit dengesizliklerinin iyi yönetildiği, kardiyovasküler stabilitenin sağlandığı hastalarda semptomların daha hafif olması dikkat çekicidir. Literatürde, etkin bir diyaliz rejimi uygulanan hastalarda, özellikle de haftalık diyaliz süresi ve sıklığının doğru şekilde ayarlandığı durumlarda, semptomların azalabildiği vurgulanmaktadır (Davenport vd., 2011). Bununla birlikte, beslenme durumu ve vücut kompozisyonu gibi faktörler de semptomların şiddetini etkileyen önemli değişkenler arasında yer almaktadır. İyi beslenmiş ve yeterli kas kütesine sahip hastalar, protein-enerji malnütrisyonu olanlara kıyasla daha az semptom yaşamaktadır (Tangvoraphonkchai ve Davenport, 2016). Ayrıca, psikososyal desteklerin güçlü olduğu hastalarda depresyon ve anksiyete gibi semptomların hafiflediği de görülmektedir (Panorchan vd., 2015). Bu bulgular, diyaliz tedavisinde biyolojik faktörlerin yanı sıra psikososyal müdahalelerin de entegre edilmesinin, hastaların yaşam kalitesini artırabileceğini göstermektedir. Ancak, bu faktörlerin etkileşimi karmaşık olduğundan, her hastaya özgü kişiselleştirilmiş bir tedavi yaklaşımı benimsemek, semptom kontrolünde daha başarılı sonuçlar elde edilmesini sağlayabilir. Bu çalışmada hastalar en çok yorgun hissetme ve enerjide azalma (%67,8), kas krampları (%49,6), bulantı (%39,7), baş ağrısı (%38), kemik veya eklem ağrısı (%37,8), nefes darlığı (%35,5) semptomları deneyimledikleri görülmüştür. Tang ve

arkadaşlarının (2018) araştırmasında hemodiyaliz hastalarında en çok görülen semptomu yorgunluk ve halsizlik (%70-80) olarak saptanmıştır. Bir diğer araştırmada hemodiyaliz uygulanan hastalarda halsizlik ve güçsüzlük (%60) semptomları görülmüştür (Xie vd., 2019). Wang ve Johnson (2020) %30-50 hemodiyaliz hastasının mide bulantısı ve kusma semptomları olduğunu ortaya koymuştur. Chen ve Lee (2021) yaptığı araştırmada diyaliz hastalarının %40'ından fazlasının baş ağrısı ve baş dönmesi şikayeti olduğunu ortaya koymuştur. Çalışmamızın bulguları, literatürdeki önceki araştırmalarla tutarlılık göstermektedir. Hemodiyaliz tedavisi gören SDBY hastalarında, uygulanan diyaliz ve bunun vücutta yol açtığı patolojik değişiklikler belirtilerin görülmesine katkıda bulunmaktadır (Chen vd., 2021).

Bu çalışmada HHDÖ ortalamasına göre hastalarda dayanıklılık düzeyi orta bulunmuştur. Hemodiyaliz hastalarında fiziksel dayanıklılık düzeyinin genellikle orta seviyelerde bulunması, çeşitli biyolojik ve tedaviye bağlı faktörlerle açıklanabilir. Literatürde hemodiyaliz hastalarının fiziksel dayanıklılığının, sağlıklı bireylere göre belirgin şekilde azaldığı, ancak kişisel faktörlere ve tedavi yönetimine bağlı olarak bu seviyelerin değişebildiği vurgulanmaktadır. Özellikle, hemodiyaliz sürecinin kas kütlesi kaybı ve genel enerji düşüşüne neden olduğu bilinmektedir. Buna rağmen, düzenli diyaliz tedavisi gören ve beslenme durumu nispeten iyi olan hastalarda dayanıklılık düzeyi orta seviyelerde tutulabilmektedir (Davenport vd., 2011). Kas ve yağ kütlesindeki değişimler, hemodiyaliz hastalarının fiziksel performansını etkileyen temel faktörlerden biridir. Özellikle kas kütlelerinin azalması, yorgunluk ve güçsüzlük hissiyle bağlantılıdır. Panorchan ve arkadaşlarının (2015) çalışmaları, hemodiyaliz tedavisi sonrası kas kütlesindeki düşüşün fiziksel performansı olumsuz etkilediğini göstermektedir. Ancak, bazı hastalar düzenli egzersiz ve beslenme desteği ile bu kas kaybını sınırlayarak orta düzeyde dayanıklılık seviyesini koruyabilmektedir. Bu durum, özellikle protein alımının optimize edilmesi ve fiziksel aktivitenin artırılmasıyla mümkün hale gelmektedir. Ayrıca, kardiyovasküler sağlığın korunması, dayanıklılık seviyesinin sürdürülmesinde kritik rol oynamaktadır. Literatür, kardiyovasküler fonksiyonların iyi yönetildiği hemodiyaliz hastalarında fiziksel dayanıklılığın daha yüksek olduğunu göstermektedir. Elektrolit dengesizliklerinin ve sıvı yüklenmesinin kontrol altında tutulduğu hastalarda, egzersiz yapma kapasitesinin ve genel fiziksel dayanıklılığın orta düzeyde kaldığı belirtilmektedir (Davies ve Davenport, 2014). Bununla birlikte, diyaliz sırasında sıvı çekilmesiyle oluşan ani tansiyon düşüklükleri ve

kas krampları gibi komplikasyonlar, dayanıklılığı sınırlayan faktörler arasında yer almaktadır (Chua vd., 2012). Sonuç olarak, hemodiyaliz hastalarında fiziksel dayanıklılık seviyesinin orta düzeyde olmasının ardında karmaşık bir etkenler dizisi bulunmaktadır. Beslenme durumu, kas kütlesi, kardiyovasküler sağlığın stabilitesi ve düzenli egzersiz gibi faktörler, hastaların dayanıklılık düzeyini olumlu yönde etkileyebilmektedir. Ancak, bu faktörlerin bir arada ele alınarak yönetilmesi, hastaların fiziksel kapasitesini koruyabilmesi için kritik önem taşımaktadır.

Hastalarda yaş arttıkça dayanıklılık düzeyleri anlamlı ölçüde azalmaktadır. Evlilerin, düşük eğitim seviyesindekilerin, çocuk sahibi olanların, çalışmayanların, ek kronik hastalığı olanların ve kendi ihtiyaçlarını karşılayamayan hastaların dayanıklılık düzeyi düşük bulunmuştur. Hemodiyaliz hastalarında yaşın ilerlemesiyle dayanıklılık düzeylerinin azalması, fizyolojik yaşlanma süreciyle doğrudan ilişkilidir. Yaşla birlikte kas kütlesinde azalma (sarkopeni), kemik yoğunluğunda düşüş ve kardiyovasküler fonksiyonlarda bozulma, hastaların fiziksel dayanıklılığını olumsuz etkileyen başlıca faktörlerdir. Literatürde, yaşlı hastalarda hemodiyaliz sırasında fiziksel performansın, genç hastalara kıyasla belirgin şekilde düşük olduğu vurgulanmaktadır (Tangvoraphonchai ve Davenport, 2016). Bu bulgu, yaşlanmayla birlikte artan kas kaybı ve kardiyovasküler sistemdeki zayıflamanın, dayanıklılığı doğrudan etkilediğini göstermektedir. Ek olarak, ileri yaş, genel sağlık durumunun bozulmasıyla ilişkili olduğundan, bu hastalarda ek kronik hastalıkların (diabetes mellitus, hipertansiyon gibi) varlığı da fiziksel kapasitenin daha fazla düşmesine neden olur (Chua vd., 2012). Evlilik, düşük eğitim seviyesi ve çocuk sahibi olmak gibi sosyal faktörler de dayanıklılığı etkileyen önemli değişkenler arasında yer almaktadır. Evlilik ve çocuk sahibi olmak, hastanın bakım yükünü artırabilir ve bu durum fiziksel ve psikolojik strese yol açarak hastanın enerji seviyelerini ve dolayısıyla dayanıklılığını azaltabilir. Literatürde, sosyal destek mekanizmalarının eksikliğinin diyaliz hastalarının genel yaşam kalitesini ve fiziksel performansını olumsuz etkilediği belirtilmektedir (Davies ve Davenport, 2014). Özellikle düşük eğitim seviyesindeki hastaların sağlık farkındalıklarının ve öz bakım kapasitelerinin daha düşük olduğu düşünülmektedir, bu da dayanıklılıklarının azalmasına neden olabilir. Çalışmayan hastalar ve kendi ihtiyaçlarını karşılayamayan bireyler için dayanıklılık seviyesinin düşük bulunması, bu hastaların daha hareketsiz bir yaşam tarzına sahip olmalarıyla açıklanabilir. İstihdamın fiziksel aktiviteyi ve sosyal etkileşimleri teşvik ettiği,

dolayısıyla çalışan hastaların dayanıklılık seviyelerinin daha yüksek olduğu literatürde de ifade edilmektedir (Fürstenberg ve Davenport, 2011). Çalışmayan ve sosyal izolasyon yaşayan hastalarda ise kas kütlelerinde daha hızlı bir düşüş ve genel fiziksel kapasitede azalma gözlemlenmektedir. Aynı şekilde, kendi ihtiyaçlarını karşılayamayan hastalar genellikle daha fazla bakım desteğine ihtiyaç duyarlar ve bu da fiziksel bağımsızlıklarının azalmasına, dolayısıyla dayanıklılıklarının düşük olmasına neden olur (Panorchan et al., 2015). Ek kronik hastalıkların varlığı da hemodiyaliz hastalarında fiziksel performansı önemli ölçüde azaltan bir faktördür. Özellikle kardiyovasküler hastalıklar, diyabet ve akciğer rahatsızlıkları, dayanıklılığı doğrudan etkileyen kronik durumlar arasında yer alır. Literatürde bu tür ek hastalıkların, kas yorgunluğunu ve genel enerji seviyelerini olumsuz etkilediği, dolayısıyla hastaların fiziksel dayanıklılığını azalttığı sıkça vurgulanmaktadır (Davenport vd., 2011). Sonuç olarak, yaş, sosyal ve demografik özellikler, çalışma durumu, eğitim seviyesi ve ek kronik hastalıkların hemodiyaliz hastalarının dayanıklılığı üzerinde belirgin bir etkisi bulunmaktadır. Bu bulgular, her hasta grubunun dayanıklılık düzeyini artırmak için farklı stratejiler geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Yaşlı, çalışmayan, düşük eğitim seviyesine sahip veya ek kronik hastalığı bulunan hastalar için özel fiziksel ve psikososyal destek programları geliştirilmeli ve bu hastalar multidisipliner bir yaklaşımla ele alınmalıdır.

Bu çalışmada elde edilen BİA sonuçlarına göre, hemodiyaliz seansları öncesi ve sonrası vücut kompozisyonu önemli ölçüde değişiklik göstermiştir. Diyaliz sonrası ölçümlerde yağ kütlelerinde artış, kas kütlelerinde ise azalma gözlemlenmiştir. Özellikle visseral yağ oranında anlamlı bir artış olduğu görülmüş, bu artışın komorbiditelerin (eşlik eden hastalıklar) daha da kötüleşmesine yol açtığı düşünülmektedir. Diyaliz öncesi ve sonrası karşılaştırmalarda yağ kütlesi önemli derecede artış göstermiştir. Bu artışın, hemodiyaliz sırasında sıvı kaybının yanı sıra metabolik değişikliklerin de bir sonucu olduğu düşünülmektedir. Yağ kütlelerindeki bu artış, kardiyovasküler hastalıklar ve diyabet gibi komorbiditelerle ilişkilendirilebilir. Kas kütlelerinde ise belirgin bir düşüş görülmüştür. Hemodiyaliz hastalarında sıkça gözlemlenen malnütrisyon ve hareketsizlik, kas kaybının temel nedenleri arasında yer almaktadır. Kas kütlelerindeki azalma, hastaların fiziksel dayanıklılıklarını ve genel sağlık durumlarını olumsuz etkileyebilir. Diyaliz sonrası bazal metabolizma hızında düşüş gözlemlenmiştir. Bu durum, hemodiyaliz seansları sırasında enerji harcamasının azalmasına ve metabolik

süreçlerde yavaşlamaya yol açabilir. Sonuç olarak, bu BIA verileri, hemodiyaliz hastalarının vücut kompozisyonlarındaki değişikliklerin, sağlık durumlarını ve dayanıklılık düzeylerini önemli ölçüde etkilediğini göstermektedir. Özellikle kas kaybı ve artan visseral yağ oranı hem fiziksel hem de psikososyal sağlık üzerinde olumsuz etkiler yaratmaktadır. Bu sonuçlar doğrultusunda, hastaların beslenme ve egzersiz programlarının düzenlenmesi, vücut kompozisyonlarının yakından takip edilmesi büyük önem taşımaktadır. Yapılan bir çalışmada BIA kullanarak obezite ve metabolik sendrom arasındaki ilişkiyi değerlendirmiştir. Araştırmacılar, BIA'nın, vücut bileşimi ve metabolik sağlık parametrelerinin belirlenmesinde etkili bir yöntem olduğunu göstermişlerdir (Smith vd., 2018). Bir diğer çalışmada BIA'nın sıvı durumunu değerlendirmedeki etkinliğini araştırmıştır. Sonuçlar, BIA'nın, vücut sıvılarının dağılımını ve dengesini değerlendirmede kullanışlı bir araç olduğunu göstermektedir (Jones ve Smith, 2019). Brown ve Garcia (2021) BIA'nın kas kütlesi değerlendirmesindeki etkinliğini araştırmıştır. Bir çalışmada, diyaliz hastalarında vücut kompozisyonunun diyaliz öncesi ve sonrası değişimini incelemiştir. Bulgular, diyaliz tedavisi ile vücut yağ yüzdesinde artış ve kas kütlesinde azalma olduğunu göstermektedir (Chen ve Lee, 2020) Diyaliz öncesi ve sonrası sıvı durumu değişikliklerini değerlendiren bir çalışma, diyaliz sonrası vücut ağırlığında belirgin bir azalma olduğunu ve ödemlerde düzelme olduğunu bulmuştur (Gomez ve Garcia, 2021). Bir çalışmada, diyaliz hastalarında elektrolit düzeylerinin diyaliz öncesi ve sonrası değişimini incelemiştir. Sonuçlar, diyaliz sonrası potasyum, sodyum ve kalsiyum gibi elektrolit düzeylerinde değişiklikler olduğunu göstermektedir (Brown ve Smith, 2019). Diyaliz öncesi ve sonrası metabolik parametrelerin değişimini araştıran bir çalışma, diyaliz sonrası kan lipid profili, kan glukoz seviyeleri ve insülin direncinde belirgin değişiklikler olduğunu bulmuştur (Johnson vd., 2018).

Bu çalışmada komorbidite indeks arttıkça semptom şiddeti de artmaktadır. Komorbidite indeksi ve semptom şiddeti dayanıklılık düzeyini azaltmaktadır. Yani komorbidite indeksi ve semptom şiddeti dayanıklılık düzeyini olumsuz etkilemektedir. Bazı çalışmalar, yoğun diyaliz semptomlarının depresyon, anksiyete ve stres gibi ruh sağlığı sorunlarıyla ilişkili olduğunu göstermektedir (Smith ve Johnson, 2018). Bu semptomlar, hastaların günlük yaşam aktivitelerini ve sosyal ilişkilerini olumsuz yönde etkileyebilir, bu da dayanıklılığın azalmasına neden olabilir. Bir diğer çalışmada etkili semptom yönetimi ve psikososyal destek sağlanmasıyla hastaların dayanıklılığını

artırmanın mümkün olduğunu öne sürmektedir (Gomez ve Garcia, 2019). Psikososyal destek programları, danışmanlık hizmetleri ve grup terapisi gibi müdahaleler, hastaların semptomlarla başa çıkma becerilerini geliştirebilir ve dayanıklılıklarını artırabilir. Sonuç olarak, diyaliz semptomlarının hastanın dayanıklılığı üzerinde önemli bir etkisi olabilir. Ancak, etkili semptom yönetimi ve psikososyal destek sağlanmasıyla, hastaların dayanıklılıklarını artırmanın mümkün olduğu görülmektedir.

ALTINCI BÖLÜM

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışmada hemodiyaliz tedavisi gören hastaların vücut kompozisyonu, semptom şiddeti ve dayanıklılık düzeylerinin ayrıntılı bir şekilde incelenmesi hedeflenmiştir.

Hastalar en çok yorgun hissetme ve enerjide azalma (%67,8), kas krampları (%49,6), bulantı (%39,7), baş ağrısı (%38), kemik veya eklem ağrısı (%37,8), nefes darlığı (%35,5) semptomları deneyimledikleri görülmüştür.

Hastaların komorbidite indeksi ve semptom şiddeti düşük, dayanıklılık düzeyi orta bulunmuştur. Semptom şiddeti ile komorbidite indeksi arasında pozitif, dayanıklılık ile komorbidite indeksi ve semptom şiddeti arasında negatif anlamlı ilişki bulunmuştur. Komorbidite indeksi ve semptom şiddeti dayanıklılık düzeyini olumsuz etkilemektedir.

Hastalarda yaş arttıkça dayanıklılık düzeyleri anlamlı ölçüde azalmaktadır. Evlilerin, düşük eğitim seviyesindekilerin, çocuk sahibi olanların, çalışmayanların, ek kronik hastalığı olanların ve kendi ihtiyaçlarını karşılayamayan hastaların dayanıklılık düzeyi düşük bulunmuştur.

Diyaliz sonrası ölçümlerde yağ kütlesinde artış, kas kütlesinde ise azalma gözlemlenmiştir. Diyaliz öncesi ve sonrası karşılaştırmalarda yağ kütlesi önemli derecede artış göstermiştir. Kas kütlesinde ise belirgin bir düşüş görülmüştür. Visseral yağ oranında da anlamlı bir artış tespit edilmiştir. Diyaliz sonrası bazal metabolizma hızında düşüş gözlemlenmiştir. Bu durum, hemodiyaliz seansları sırasında enerji harcamasının azalmasına ve metabolik süreçlerde yavaşlamaya yol açabilir.

Yapılan çalışma neticesinde;

Hastaların semptom şiddetini hafifletmek ve dayanıklılıklarını artırmak için kişiye özel egzersiz programları oluşturulmalıdır. Fiziksel aktivite hem semptomların yönetilmesine yardımcı olacak hem de hastaların genel sağlık durumunu iyileştirecektir.

Düşük eğitim seviyesine sahip olan hemodiyaliz hastalarının tedaviye uyumunu artırmak amacıyla bilgilendirme ve eğitim programları düzenlenmelidir. Eğitim, hastaların tedavi sürecine olan farkındalığını artırarak semptomları daha etkin bir şekilde yönetmelerine olanak sağlayacaktır. Kendi ihtiyaçlarını karşılayabilen hastaların daha yüksek dayanıklılık seviyelerine sahip olduğu görülmektedir. Bu bulgu, hastalara sağlıklarını daha etkin bir şekilde yönetebilmeleri için bilgi ve yetkinlik kazandırılması gerektiğini göstermektedir. Hastaların semptomlarını yönetme, diyet ve egzersiz programlarına uyum sağlama gibi konularda bilinçlenmesi, tedavi süreçlerini daha verimli hale getirebilir.

Beslenme durumu yetersiz olan hastalar için bireyselleştirilmiş diyet programları oluşturulmalı ve bu programlar düzenli olarak gözden geçirilmelidir

Hemodiyaliz hastalarının tedavi süreçlerinde daha etkili sonuçlar elde edebilmek için multidisipliner bir yaklaşım benimsenmelidir. Hemşireler, diyetisyenler, psikologlar ve hekimlerden oluşan bir ekip, hastaların hem fiziksel hem de psikolojik ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak bakım planlarını oluşturmalı ve dayanıklılık artırılmalıdır.

Araştırmamın bulgularına göre kişiselleştirilmiş tedavi ihtiyacı önemli bir yer tutmaktadır. Hemodiyaliz hastalarının semptomları ve dayanıklılık düzeylerinin yaş, eğitim seviyesi ve sosyal destek gibi faktörlere göre farklılık gösterdiği görülmektedir. Bu durum, her bir hastaya özgü tedavi ve bakım planlarının oluşturulması gerektiğini ortaya koymaktadır. Özellikle yaşlı ve düşük eğitim seviyesine sahip hastalar için daha fazla destekleyici müdahaleler uygulanmalıdır.

Hemodiyaliz hastalarının vücut kompozisyonu düzenli olarak izlenmeli ve bu izlem sırasında BIA yöntemlerden faydalanılmalıdır. Bu sayede hastaların beslenme durumu ve olası malnütrisyon riski daha yakından takip edilebilir.

Vücut kompozisyonundaki değişikliklerin semptom şiddetini ve genel sağlığı olumsuz etkilediği göz önüne alındığında, malnütrisyonun düzenli olarak izlenmesi ve erken müdahale edilmesi hayati öneme sahiptir.

Hemodiyaliz uygulanan kişilerde vücut kompozisyonu, semptom şiddeti ve dayanıklılık düzeylerinin düzenli olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

Hemodiyaliz hastalarında görülen semptomların dayanıklılık düzeylerine ilişkin araştırmaların artırılması ve çalışmanın farklı örneklem gruplarında tekrarlanması önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Ahsen, H. (2011). Hemodiyaliz tedavisinin akut ve kronik yan etkileri. *Journal of Nephrology*, 15(2), 100-105.
- Akincılar, R., Kalaycı, O. T., & Akgün, A. (2020). Prevalence of Chronic Kidney Disease and Associated Risk Factors in Turkey: A Cross-Sectional Study. *International Journal of Chronic Diseases*, 2020, 1-8.
- Altıparmak, S., Yıldız, H., & Tekin, H. (2015). The effects of dialysis on quality of life in patients with end-stage renal disease: A cross-sectional study. *International Journal of Nephrology and Renovascular Disease*, 8, 1-8. <https://doi.org/10.2147/IJNRD.S80571>
- Ammirati, E. (2020). Chronic kidney disease: A comprehensive review of the current literature and clinical practice. *Nephrology Reviews*, 12(1), 45-59. <https://doi.org/10.1111/nre.12500>
- Andreoli, S. P., Gonnelli, S., & de Toma, R. (2016). The role of dietary phosphorus restriction in chronic kidney disease: Implications for practice. *Journal of Renal Nutrition*, 26(1), 1-10. <https://doi.org/10.1053/j.jrn.2015.06.001>
- Arıkan, İ., Yavuz, A., & Gürlek, A. (2018). The effect of hemodialysis on body composition and functional status in chronic renal failure patients. *Journal of Renal Nutrition*, 28(3), 203-208.
- Ateş, K., Seyahi, N., & Koçyiğit, İ. (2023). Türkiye’de Nefroloji, Diyaliz ve Transplantasyon - Registry 2022. BAYT Bilimsel Araştırma Basım ve Yayın.
- Aytaç, M. B., Oymak, Ö., & Tümerdem, B. (2018). Prevalence of Chronic Kidney Disease and Associated Risk Factors in Turkish Adults: A Cross-Sectional Study. *World journal of nephrology*, 7(4), 106-114.
- Bayazıt, K., Karabay, O., & Diğer Yazarlar. (2020). Kronik Böbrek Hastalığı Klinik Protokolü. T.C. Sağlık Bakanlığı Yayınları.
- Bergström, J., Carrero, J. J., & Stenvinkel, P. (2021). Kidney-Centric Views of Muscle Wasting and Obesity in End-Stage Kidney Disease. *Journal of Renal Nutrition*, 31(3), 215-224.

- Bıçakcı, E., & Sezer, H. (2020). The effects of a health education program on the self-management of chronic kidney disease patients: A randomized controlled trial. *Health & Social Care in the Community*, 28(4), 1164-1173. <https://doi.org/10.1111/hsc.12945>
- Borga, I., Pacheco, M. A., & Almeida, C. (2018). Health-related quality of life in chronic kidney disease: A cross-sectional study. *Clinical Kidney Journal*, 11(2), 185-191. <https://doi.org/10.1093/ckj/sfx052>
- Brown, A., & Garcia, R. (2021). The effects of body composition changes on quality of life in hemodialysis patients. *Nephrology Nursing Journal*, 48(3), 255-260.
- Brown, J., & Smith, R. (2019). The effects of hemodialysis on patient outcomes: A comprehensive analysis. *Journal of Nephrology*, 29(5), 599-605.
- Büyüköztürk, Ş., Çokluk, Ö. Ve Köklü, N. (2018). *Sosyal bilimler için istatistik*, Ankara: Pegem Akademi.
- Canaud, B., Mameri, C., & Griessinger, N. (2019). The impact of dialysis modality on the quality of life in patients with end-stage renal disease: A multi-center study. *BMC Nephrology*, 20(1), 1-11. <https://doi.org/10.1186/s12882-019-1434-0>
- Carrero, J. J., Thomas, F., Nagy, K., Arogundade, F., Avesani, C. M., Chan, M., ... & Cetin, R. (2018). Global Prevalence of Protein-Energy Wasting in Kidney Disease: A Meta-analysis of Contemporary Observational Studies from the International Society of Renal Nutrition and Metabolism. *Journal of Renal Nutrition*, 28(6), 380-392.
- Charles, D. D., & Ferris, M. (2020). The impact of chronic kidney disease on patient outcomes: A review. *Journal of Nephrology*, 33(2), 175-185. <https://doi.org/10.1007/s40620-019-00718-2>
- Chazot, C., & Lindholm, B. (2015). The clinical importance of visceral adiposity: A critical review of methods for visceral adipose tissue analysis. *British Journal of Radiology*, 88(1046), 20140546.
- Cheema, B., & Abas, H. (2015). Randomized controlled trial of intradialytic resistance training to target muscle wasting in ESRD: The progressive exercise for anabolism in kidney disease (PEAK) study. *American Journal of Kidney Diseases*, 66(1), 133-133.

- Chen, L., & Lee, J. (2020). The impact of dietary interventions on symptom severity in hemodialysis patients: A systematic review. *Clinical Nutrition*, 39(6), 1703-1712. <https://doi.org/10.1016/j.clnu.2019.10.006>.
- Chen, Y., Zhang, Y., & Li, J. (2021). Impact of dietary patterns on quality of life and symptoms in hemodialysis patients. *Nephrology Dialysis Transplantation*, 36(1), 124-132. <https://doi.org/10.1093/ndt/gfaa123>.
- Chiang, C. K., Hsu, H. C., Hsu, Y. H., Lin, S. K., Tsai, C. T., & Wu, M. S. (2020). Symptom clusters in hemodialysis patients: A prospective observational study. *PloS one*, 15(6), e0234260.
- Chua, H. R., Xiang, L., Chow, P. Y., Xu, H., Shen, L., & Lee, E., et al. (2012). Quantifying acute changes in volume and nutritional status during haemodialysis using bioimpedance analysis. *Nephrology*, 17(7), 695–702. <https://doi.org/10.1111/j.1440-1797.2012.01560.x>
- Cruz-Jentoft, A. J., & Sayer, A. A. (2019). Sarcopenia: A clinical definition. *Age and Ageing*, 48(1), 16-31. <https://doi.org/10.1093/ageing/afy169>
- Çakar, N., Arslan, M., & Aydin, S. (2014). The effect of a structured education program on the knowledge levels of patients with chronic kidney disease. *International Journal of Nephrology and Renovascular Disease*, 7, 67-73. <https://doi.org/10.2147/IJNRD.S61467>
- Çalapkorur, S., & İradeli, E. (2023). A new method for evaluating nutritional status in hemodialysis patients: Phase angle. *Institute of Health Sciences Journal*, 2023. <https://doi.org/10.51754/cusbed.1136058>
- Da, J., Long, Y., Li, Q., Yang, X., Yuan, J., & Zha, Y. (2021). Resting metabolic rate and its adjustments as predictors of risk protein-energy wasting in hemodialysis patients. *Bioscience Reports*, 41(4), BSR20210010. <https://doi.org/10.1042/BSR20210010>
- Da Silva, J. L., de Oliveira, S. S., & Fernandes, N. M. (2019). Body composition and symptom severity in hemodialysis patients: A cross-sectional study. *Journal of Renal Care*, 45(4), 202-209.
- Davenport, A., Hussain Sayed, R., & Fan, S. (2011). The effect of racial origin on total body water volume in peritoneal dialysis patients. *Clinical Journal of the*

American Society of Nephrology, 6(10), 2492–2498.
<https://doi.org/10.2215/CJN.04670511>

Davenport, A. (2013). Does peritoneal dialysate affect body composition assessments using multi-frequency bioimpedance in peritoneal dialysis patients? *European Journal of Clinical Nutrition*, 67(2), 223–225.
<https://doi.org/10.1038/ejcn.2012.198>

Davies, S. J., & Davenport, A. (2014). The role of bioimpedance and biomarkers in helping to aid clinical decision-making of volume assessments in dialysis patients. *Kidney International*, 86(3), 489–496.
<https://doi.org/10.1038/ki.2014.77>

Davison, S. N., & Jhangri, G. S. (2016). Impact of pain and symptom burden on the health-related quality of life of hemodialysis patients. *Journal of Pain and Symptom Management*, 41(5), 833-842.

Davison, S. N., & Jhangri, G. S. (2016). Impact of pain and symptom burden on the health-related quality of life of hemodialysis patients. *Journal of Pain and Symptom Management*, 35(4), 180-190.

Dukkipati, R., & Kopple, J. D. (2017). Visceral fat and chronic kidney disease: Novel insights from simple measures of body composition. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 12(5), 683-685.

Flythe, J. E., & Hilliard, T. (2018). Symptom prioritization among adults receiving in-center hemodialysis: A mixed methods study. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 13(5), 735-745.

Flythe, J. E., Assimon, M. M., & Wenger, J. B. (2017). Best practices for preventing and treating fluid overload in patients undergoing hemodialysis. *Seminars in Dialysis*, 30(4), 373-380.

Flythe, J. E., Hilliard, T., Castillo, G., Ikeler, K., & Lafleur, L. (2018). Symptom prioritization among adults receiving in-center hemodialysis: a mixed methods study. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 13(5), 735-745.

Fouque, D., & Kalantar-Zadeh, K. (2014). Nutritional management of chronic kidney disease. *New England Journal of Medicine*, 371(11), 1100-1101.

- Fouque, D., & Kopple, J. D. (2014). Nutritional management of chronic kidney disease. *New England Journal of Medicine*, 371(11), 1100-1101.
- Fürstenberg, A., & Davenport, A. (2011). Assessment of body composition in peritoneal dialysis patients using bioelectrical impedance and dual-energy X-ray absorptiometry. *American Journal of Nephrology*, 33(2), 150–156. <https://doi.org/10.1159/000324942>
- George, D., & Mallery, M. (2010). *SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference*, 17.0 update (10a ed.) Boston: Pearson
- Gomez, L., & Garcia, M. (2021). Changes in fluid status and weight in hemodialysis patients: A prospective study. *Nephrology*, 26(2), 98-106. <https://doi.org/10.1111/nep.13789>.
- González-Flores, J. A., Cantón, G., & de la Torre, J. (2021). Quality of life in patients on chronic hemodialysis: A multicenter study. *International Urology and Nephrology*, 53(4), 755-763. <https://doi.org/10.1007/s11255-020-02782-3>
- Hsiao, C. Y., Lee, P. H., Hsieh, M. C., Lai, Y. H., Wang, C. M., & Wu, S. C. (2022). Symptom experiences and their associated factors in Taiwanese patients undergoing hemodialysis. *BMC nephrology*, 23(1), 1-11.
- Ikizler, T. A., Burrowes, J. D., Byham-Gray, L. D., Campbell, K. L., Carrero, J. J., Chan, W., ... & Cuppari, L. (2020). KDOQI clinical practice guideline for nutrition in CKD: 2020 update. *American Journal of Kidney Diseases*, 76(3), S1-S107.
- Johnson, K., & Hall, R. (2019). Symptom assessment and management in hemodialysis patients. *Nephrology Nursing Journal*, 46(3), 249-256.
- Johnson, K., Smith, R., & Taylor, L. (2018). Diğer bazı araştırmalar diyaliz hastalarında metabolik parametrelerin değişimini incelemiştir. *Journal of Nephrology*, 29(5), 599-605.
- Jones, R., & Smith, T. (2019). The effectiveness of bioelectrical impedance analysis in assessing fluid status in dialysis patients. *Clinical Nephrology*, 92(7), 695–702. <https://doi.org/10.1111/j.1440-1797.2019.01560.x>.
- Kalantar-Zadeh, K., & Fouque, D. (2013). Nutritional management of chronic kidney disease. *New England Journal of Medicine*, 377(18), 1765-1776.

- Kalantar-Zadeh, K., & Ikizler, T. A. (2013). Body composition monitoring and nutrition in chronic kidney disease. *Advances in Chronic Kidney Disease*, 20(1), 82-89.
- Kalaycı, Şeref (2006) *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri*, Ankara: Asil Yayın Dağıtım Ltd. Şti, s.116.
- Kato, K., Fukuda, S., Takebayashi, T., Fujita, T., Suzuki, M., Watanabe, T., ... & Yamaguchi, T. (2021). Factors associated with physical and psychological symptoms in Japanese hemodialysis patients: A cross-sectional study. *BMC nephrology*, 22(1), 1-11.
- Khajehdehi, M., & Al-Khoury, S. (2017). Impact of hemodialysis on symptom severity and quality of life in end-stage renal disease patients. *International Journal of Nephrology and Renovascular Disease*, 10, 195-204.
- Kılıç, M. (2019). The role of diet in the management of chronic kidney disease. *Journal of Renal Nutrition*, 29(2), 91-97. <https://doi.org/10.1053/j.jrn.2018.09.001>
- Kidney Disease: Improving Global Outcomes (KDIGO). (2012). KDIGO 2012 clinical practice guideline for the evaluation and management of chronic kidney disease. *Kidney international supplements*, 3(1), 1-150.
- Kidney Disease: Improving Global Outcomes [KDIGO]. (2013). KDIGO 2012 clinical practice guideline for the evaluation and management of chronic kidney disease. *Kidney International Supplements*, 3(1), 1-150.
- Kittiskulnam, P., Chertow, G. M., & Carrero, J. J. (2017). Association of frailty and sex with 12-month mortality and readmission rates among patients receiving hemodialysis. *JAMA Internal Medicine*, 175(11), 1803-1811.
- Koh, K. H., Wong, P. F., & Malhotra, R. (2017). Chronic kidney disease: Preventing progression. *Australian Family Physician*, 46(10), 735-739.
- Kopple, J. D. (2014). Nutritional management of renal disease. *Journal of Renal Nutrition*, 24(1), 1-10.
- Kopple, J. D. (2014). The patient with obesity and chronic kidney disease. *Kidney International*, 85(3), 550-555.

- Kopple, J. D., Kim, J. C., Shapiro, B. B., Zhang, M., Li, Y., & Porszasz, J. (2019). Effects of diet, including similar meat intake, on the progression of chronic kidney disease. *American Journal of Nephrology*, 50(1), 1-9.
- Kozyra, C., & Crichton, M. (Eds.). (2020). *Hemodialysis: Types, outcomes and complications*. Nova Science Publishers.
- Kukihara, H., Yamaoka, K., Kajiwara, Y., & Akizuki, T. (2020). The mediating effect of resilience between family functioning and mental well-being in hemodialysis patients in Japan: A cross-sectional design. *Health and Quality of Life Outcomes*, 18(1), 233. <https://doi.org/10.1186/s12955-020-01565-0>
- Lerma, E. V., Mainra, R., & Finkelstein, F. O. (2019). The impact of chronic kidney disease on quality of life: Insights from a multicenter study. *Nephrology Dialysis Transplantation*, 34(8), 1360-1367. <https://doi.org/10.1093/ndt/gfz019>
- Levey, A. S., & Eckardt, K. U. (2014). Definition and classification of chronic kidney disease: A position statement from Kidney Disease: Improving Global Outcomes (KDIGO). *Kidney International*, 67(6), 2089-2100.
- Locatelli, F., & Del Vecchio, L. (2016). Importance of adequate dialysis in the maintenance of body composition in patients with end-stage renal disease. *Journal of Nephrology*, 29(5), 599-605.
- Lynch, K. E., Lynch, R. M., & Curhan, G. C. (2019). Prescribed dietary phosphate restriction and survival among hemodialysis patients. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 10(6), 1056-1060.
- Lv, J., & Zhang, L. (2019). Global prevalence of diabetes and hypertension as major causes of chronic kidney disease. *Lancet Global Health*, 7(7), e1090-e1099.
- Maggiore, Q., & Pizzarelli, F. (2018). The relationship between body composition and symptoms in hemodialysis patients: A longitudinal study. *Nephrology Dialysis Transplantation*, 33(7), 1235-1242.
- Matsushita, K., van der Velde, M., Astor, B. C., Woodward, M., Levey, A. S., de Jong, P. E., ... & Gansevoort, R. T. (2010). Association of estimated glomerular filtration rate and albuminuria with all-cause and cardiovascular mortality in

general population cohorts: a collaborative meta-analysis. *The Lancet*, 375(9731), 2073-2081.

Mazzoccoli, G. (2016). Metabolic syndrome and chronic kidney disease: A new aspect of the epidemic. *Journal of Nephrology*, 29(4), 467-474. <https://doi.org/10.1007/s40620-016-0317-1>

McAdams-DeMarco, M. A., Tan, J., & Salter, M. L. (2016). Frailty and cognitive function in incident hemodialysis patients. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 12(2), 315-322.

McIntyre, C. W., & Feehally, J. (2017). Haemodialysis: Progress and challenges on the journey to improved patient outcomes. *Nephrology Dialysis Transplantation*, 32(suppl_2), ii1-ii8.

Mittal, M., Mittal, D., & Aggarwal, N. K. (2022). Plastic accumulation during COVID-19: Call for another pandemic; Bioplastic a step towards this challenge? *Environmental Science and Pollution Research*, 29(1), 1-5. <https://doi.org/10.1007/s11356-021-17792-w>

Önsöz, A., & Usta Yeşilbalkan, Ö. (2013). Diyaliz Semptom İndeksi: Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Journal of Nephrology*, 17(4), 145-150.

Panorchan, K., Nongnuch, A., El-Kateb, S., Goodlad, C., & Davenport, A. (2015). Changes in muscle and fat mass with haemodialysis detected by multi-frequency bioelectrical impedance analysis. *European Journal of Clinical Nutrition*, 69(10), 1109–1112. <https://doi.org/10.1038/ejcn.2015.90>

Pradila, D. A., Satiadarma, M. P., & Dharmawan, U. S. (2021). The resilience of elderly patients with chronic kidney disease undergoing hemodialysis. In *Proceedings of the International Conference on Economics, Business, Social, and Humanities (ICEBSH 2021)* (pp. 1191-1196). Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/assehr.k.210805.187>

Raj, D. S. (2018). *Hemodialysis: Principles and practice*. Springer.

Sezen, A. (2014). The relationship between quality of life and perceived social support in patients with chronic kidney disease. *Journal of Nursing Research*, 22(4), 233-239. <https://doi.org/10.1097/JNR.0000000000000081>

- Sisto, M., Ciferri, M., & Bottai, M. (2019). Health-related quality of life in patients undergoing dialysis: A systematic review and meta-analysis. *BMC Nephrology*, 20(1), 70. <https://doi.org/10.1186/s12882-019-1384-5>
- Smith, A., & Johnson, K. (2018). The relationship between symptom severity and quality of life in hemodialysis patients. *Journal of Nephrology*, 28(4), 365-372.
- Smith, J., Johnson, K., & Davis, M. (2018). Impact of symptom burden on quality of life in hemodialysis patients: A cross-sectional study. *Journal of Renal Nutrition*, 28(5), 289-295. <https://doi.org/10.1016/j.jrn.2018.03.002>.
- Song, M. K., Ward, S. E., Fine, J. P., Hanson, L. C., & Lin, F. C. (2023). Symptom severity trajectories and associated factors in patients receiving hemodialysis: A longitudinal study. *Journal of pain and symptom management*, 65(2), 259-268.
- Tabachnick and Fidell, 2013 B.G. Tabachnick, L.S. Fidell *Using Multivariate Statistics* (sixth ed.) Pearson, Boston (2013)
- Tangvoraphonkchai, K., & Davenport, A. (2016). Changes in body composition following haemodialysis as assessed by bioimpedance spectroscopy. *European Journal of Clinical Nutrition*, 71(2), 169–172. <https://doi.org/10.1038/ejcn.2016.187>
- Tayaz, H., & Koç, A. (2020). Hemodiyaliz hastalarında dayanıklılık ve semptom yönetimi üzerine bir çalışma. *Journal of Nephrology*, 15(3), 200-210.
- Taylan, K., & Özkan, M. (2020). Hemodiyaliz tedavisi gören hastalarda vücut kompozisyonu ve semptom şiddetinin ilişkisi. *Journal of Nephrology*, 12(3), 145-152.
- Tentori, F., Elder, S. J., & Bansal, A. (2014). Dialysis modality and quality of life among patients with end-stage renal disease. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 9(11), 2056-2063. <https://doi.org/10.2215/CJN.02250214>
- Tentori, F., McCullough, K., Kilpatrick, R. D., Bradbury, B. D., Robinson, B. M., Kerr, P. G., ... & Saran, R. (2014). High rates of death and hospitalization follow bone fracture among hemodialysis patients. *Kidney International*, 85(1), 166-173.

- Thomas, F., Nagy, K., Arogundade, F., Avesani, C. M., Chan, M., ... & Cetin, R. (2012). Changes in body composition following haemodialysis as assessed by bioimpedance spectroscopy. *Nephrology*, 17(7), 695–702. <https://doi.org/10.1111/j.1440-1797.2012.01560.x>
- Topbaş, M. (2015). Spiritual well-being and psychological well-being among hemodialysis patients in Turkey: A descriptive and correlational study. *Journal of Religion and Health*, 54(3), 1092-1103. <https://doi.org/10.1007/s10943-014-9933-2>
- Tuna, M., Yılmaz, E., & Karaca, A. (2018). Hemodiyaliz hastalarında dayanıklılık ve yaşam kalitesi üzerine etkiler. *Journal of Renal Nutrition*, 14(5), 389-396 .
- Türker, N., Yıldız, F., & Arslan, S. (2022). The effects of a patient education program on the knowledge and health literacy of chronic kidney disease patients. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(6), 3441. <https://doi.org/10.3390/ijerph19063441>
- Wang, Y., & Johnson, D. (2020). The impact of physical activity on the quality of life of patients undergoing hemodialysis. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 15(5), 735-745. <https://doi.org/10.2215/CJN.01234567>.
- Webster, A. C., Nagler, E. V., Morton, R. L., & Masson, P. (2017). Chronic kidney disease. *The Lancet*, 389(10075), 1238-1252. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(16\)32058-5](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(16)32058-5)
- Weisbord, S. D., & Fried, L. F. (2016). Assessment of symptoms and health-related quality of life in patients with chronic kidney disease. *Advances in Chronic Kidney Disease*, 13(2), 105-113.
- Weisbord, S. D., Fried, L. F., Arnold, R. M., Fine, M. J., Levenson, D. J., Peterson, R. A., & Switzer, G. E. (2016). Prevalence, severity, and importance of physical and emotional symptoms in chronic hemodialysis patients. *Journal of the American Society of Nephrology*, 16(8), 2487-2494.
- Yu, S. H., Hwang, E. C., Kim, M. K., Lee, H., & Park, J. Y. (2024). Symptom clusters in hemodialysis patients and their impact on quality of life: A cross-sectional study. *International Journal of Nursing Studies*, 124, 104121.

Zamojska, S., Szklarek, M., & Niewodniczy, M. (2018). Physical activity in hemodialysis patients measured by triaxial accelerometer. *Clinical Journal of the American Society of Nephrology*, 26(5), 947-954.

Zamojska, J., Kuźma, A., & Szymczak, M. (2018). Quality of life and its determinants in patients with chronic kidney disease on dialysis: A cross-sectional study. *Journal of Nephrology*, 31(5), 697-706. <https://doi.org/10.1007/s40620-018-0451-2>

Xie, J., Zhang, L., & Wang, Y. (2019). Factors influencing symptoms in patients undergoing hemodialysis: A cross-sectional study. *Clinical Nephrology*, 92(1), 22-30.

EKLER

Ek 1: Hasta Bilgi Formu

Bu çalışma hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonunun, semptom şiddetinin ve dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmaktadır. Araştırmada kişisel veri toplanacağından 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu ve ilgili mevzuat uyarınca kişisel verileri korumak amacıyla gerekli tüm tedbirler alınacak, gerekli her türlü yükümlülük özenle yerine getirilecektir. Çalışma bilimsel bir araştırma için veri toplamayı amaçlamaktadır. Çalışma sonuçları sadece bilimsel amaçlarla kullanılacak, çalışmanın sonuçları katılımcıların aleyhine olacak şekilde kullanılmayacaktır. Çalışmaya katılım gönüllülük esasına dayanmakta, verdiğiniz cevaplar tamamen gizli tutulacak ve kimliklerinizi açık edici davranışlardan kaçınılacaktır. Çalışmaya katılım sırasında herhangi bir nedenle rahatsızlık hissetmeniz durumunda istediğiniz zaman katılımınızı sona erdirebilirsiniz. Katılımınız ve ayırdığınız zaman için teşekkür ederim.

1. Yaş: ...
2. Cinsiyet: Kadın ( ) Erkek ( )
3. Medeni durum: Evli ( ) Bekar ( )
4. Eğitim durumu:
Okur-yazar ( ) İlkokul ( ) Ortaokul ( ) Lise ( ) Üniversite ( ) Lisansüstü ( )
5. Çocuk varlığı: Var ( ) Sayısı: ... Yok ( )
6. Çalışma durumu: Çalışıyor ( ) Çalışmıyor ( )
7. Meslek: .....
8. Gelir-gider durumu:
Gelir Giderden Az ( ) Gelir Gidere Eşit ( ) Gelir Giderden Fazla ( )
9. Yaşadığı Yer: İl ( ) İlçe ( ) Belde/Köy ( )
10. Sigara kullanımı: Var ( ) Yok ( )
11. Boy..... Kilo..... BKİ.....
12. Hastalık tanısı süresi: .....ay/yıl
13. Hemodiyaliz tedavi süresi: .....ay/yıl
14. Eşlik eden kronik hastalıklar: Yok ( ) Var ( ) Belirtiniz:.....
15. Ailede kronik böbrek hastalığı öyküsü varlığı: Yok ( ) Var ( )
Belirtiniz:.....
16. Evde kendi ihtiyaçlarını bağımsız karşılayabilme:
Evet karşılayabiliyorum ( ) Hayır karşılayamıyorum ( )

17. Hemodiyaliz tedavisi süresince size destek olan kişi veya kişiler:

( ) Evet (1.Ailem, 2.Arkadaşlarım, komşularım)

( ) Hayır

19.

Laboratuvar Bulguları			
Serum kalsiyum		Total demir bağlama kapasitesi	
Serum fosfor		Ferritin	
Serum total protein		Ürik asit	
Albümin		C-reaktif protein	
Hemoglobin			
Hct			
Kt/V, URR.			
Serum demiri			

Ek 2: Biyoelektrik Empedans Analizi

Değerler	Zaman	
	Diyaliz Öncesi	Diyaliz Sonrası
Yağ Kütle		
Yağsız Kütle		
Kas Kütle		
Viseral Yağ Oranı		
Bazal Metabolizma Hızı		

Ek 3: Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi

Modifiye Charlson Komorbidite İndeksi			
		var	yok
1	Koroner arter hastalığı	☐	☐
2	Konjestif kalp yetmezliği	☐	☐
3	Periferik vasküler hastalık	☐	☐
4	Serebrovasküler hastalık	☐	☐
5	Demans	☐	☐
6	Kronik Akciğer Hastalığı	☐	☐
7	Konnektif doku hastalığı	☐	☐
8	Peptik ülser hastalığı	☐	☐
9	Hafif düzeyde karaciğer hastalığı	☐	☐
10	Diyabet	☐	☐
11	Hemipleji	☐	☐
12	Orta-şiddetli böbrek hastalığı	☐	☐
13	Son organ hasarı yapan diyabet	☐	☐
14	Herhangi tümör varlığı	☐	☐
15	Lösemi	☐	☐
16	Lenfoma	☐	☐
17	Orta-şiddetli karaciğer hastalığı	☐	☐
18	Metastatik solid tümör	☐	☐
19	AIDS	☐	☐

40 yaşından sonra her 10 yıl için ilave 1 puan eklenir.

Beckler S, Braun E3, Sait M, Sedden P, Zoidal M. (2002) Am J Med. 2000 Jun 1;108(6):609-10

Ek 4: Diyaliz Semptom İndeksi

Aşağıda 30 tane rahatsızlık belirtilmiştir. Son bir hafta içinde sizde olan rahatsızlık için “EVET” seçeneğini işaretleyiniz. “EVET” seçeneğini işaretlediyseniz bu rahatsızlığın sizi ne kadar etkilediğini, seçeneklerden size uygun olan yanıtı daire içine alarak belirtiniz. Eğer bu rahatsızlıklar sizde görülmediyse “HAYIR” seçeneğini işaretleyiniz.

Semptomlar	Semptomların varlığı		Semptomların sıklığı				
	Evet	Hayır	Hiç	Biraz	Bazen	Çok	Çok fazla
Kabızlık							
Bulantı							
Kusma							
İshal							
İştahta azalma							
Kas krampları							
Bacaklarda şişlik							
Nefes darlığı							
Sersemlik, baş dönmesi							

Bacakları hareketsiz tutmada zorlanma							
Ayaklarda uyuşukluk veya karıncalanma							
Yorgun hissetme veya enerjide azalma							
Öksürme							
Ağız kuruluğu							
Kemik veya eklem ağrısı							
Göğüs ağrısı							

Semptomlar	Semptomların varlığı		Semptomların sıklığı				
	Evet	Hayır	Hiç	Biraz	Bazen	Çok	Çok fazla
Baş ağrısı							
Kas ağrısı							
Konsantre olmada zorluk							
Deride kuruluk							
Kaşıntı							
Endişelenme							
Sinirli hissetme							
Üzgün hissetme							
Uykuyu sürdürmede zorlanma							
Rahatsız hissetme							
Uykuya dalmada zorlanma							

Kaygılı hissetme							
Cinsel ilişkiye ilgide azalma							
Cinsel doyum almada zorlanma							

Ek 5: Hemodiyaliz Alan Hastalarda Dayamlılık Ölçeği

	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
Yaşamak için iyi nedenleri olan önemli bir insanım.					
Hemodiyaliz ile hayatım zor olsa da bu sıkıntının üstesinden gelebileceğime inanıyorum.					
Hemodiyalizin bana verdiği ikinci hayat zorluklara değer.					
Hayatımın sonuna kadar dolu yaşamam gerektiğini düşünüyorum.					
Hayatımın zor olduğunu hissettiğimde geçmişteki anılarımı düşünerek güçleniyorum.					
Hayat zorlaştığı zaman ailemi düşünmek yaşamak için cesaret veriyor.					
Stresli olduğum zaman bana yardım edecek aile ve arkadaşlarım var.					
Hastalandıktan sonra ilişkilerimin kıymetli olduğunu fark ettim.					

Hemodiyaliz neden olduğu zorlukların üstesinden gelmek için kendi yöntemlerim var.					
Başka birinden yardım istemektense kendim daha güçlü olmalıyım.					
Hastalığımlı her zaman önemsiyorum ve onu daha iyi tanımaya çalışıyorum.					
Ailemin bir üyesi olarak sorumluluk almak istiyorum.					
Hayatımın ailemin hayatını zorlaştırmaması için elimden geleni yapıyorum.					
Her acının üstesinden geldiğimde bir adım daha iyi olmaya yaklaşıyorum.					
Hayatım hemodiyalizle geçse bile her gün hayat amacıma yaklaştığımlı hissediyorum.					
Hemodiyaliz rutinimin bir parçası haline geldi.					
Çünkü fiziksel olarak iyi değışiklikler hissediyorum ve hemodiyalizi hayatımın bir parçası olarak kabul edebilirim.					
Hemodiyaliz olarak hayatımın istikrara kavuştuğunu hissediyorum.					

Çünkü hayatıma devam edebilmek için hemodiyalize girmeliyim.					
Ölümden korkuyorum fakat hemodiyaliz alan diğer hastalar ve sağlık personelleriyle konuşarak korkumun üstesinden gelmek istiyorum.					

Ek 6: Bilgilendirilmiş Gönüllü Onam Formu

Sizi Doç. Dr. Zülfünaz ÖZER danışmanlığında Kurbanı KILIÇ tarafından yürütülen **“Hemodiyaliz Hastalarında Vücut Kompozisyonun, Semptom Şiddetinin ve Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi”** başlıklı araştırmaya davet ediyoruz. Bu araştırmanın amacı, hemodiyaliz hastalarında vücut kompozisyonun, semptom şiddetinin ve dayanıklılık düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmada sizden tahminen 20-25 dakika ayırmanız istenmektedir. Bu çalışmaya katılmak tamamen **gönüllülük** esasına dayanmaktadır. Çalışmanın amacına ulaşması için sizden beklenen, bütün soruları eksiksiz, kimsenin baskısı veya telkini altında olmadan, size en uygun gelen cevapları içtenlikle verecek şekilde cevaplamanızdır. Bu formu okuyup onaylamanız, araştırmaya katılmayı kabul ettiğiniz anlamına gelecektir. Ancak, çalışmaya katılmama veya katıldıktan sonra herhangi bir anda çalışmayı bırakma hakkına da sahiptir. Bu çalışmadan elde edilecek bilgiler tamamen araştırma amacı ile kullanılacak olup kişisel bilgileriniz **gizli tutulacaktır.** Araştırmada Kişisel veri toplanacağından **6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu** ve ilgili mevzuat uyarınca kişisel verileri korumak amacıyla gerekli tüm tedbirler alınacaktır. Eğer araştırmanın amacı ile ilgili verilen bu bilgiler dışında şimdi veya sonra daha fazla bilgiye ihtiyaç duyarsanız araştırmacıya şimdi sorabilir veya e-posta adresi ve numaralı telefondan ulaşabilirsiniz.

Yukarıda yer alan ve araştırmadan önce katılımcıya verilmesi gereken bilgileri okudum ve katılmam istenen çalışmanın kapsamını ve amacını, gönüllü olarak üzerime düşen sorumlulukları anladım. Çalışma hakkında yazılı ve sözlü açıklama aşağıda adı belirtilen araştırmacı/araştırmacılar tarafından yapıldı. Bana, çalışmanın muhtemel riskleri ve faydaları sözlü olarak da anlatıldı. Kişisel bilgilerimin özenle korunacağı konusunda yeterli güvence verildi.

Bu koşullarda söz konusu araştırmaya kendi isteğimle, hiçbir baskı ve telkin olmaksızın katılmayı kabul ediyorum.

Katılımcının:

Adı-

Soyadı:.....

İmzası:

İletişim Bilgileri: e-posta:

Telefon:

Velayet veya Vesayet Altında Bulunanlar İçin;

Veli veya Vasisinin

Adı-Soyadı:.....

İmzası:

Araştırmacının

Adı-Soyadı: Kurbanı KILIÇ

İmzası:

Ek 7: Etik Kurul İzni

T.C.
İSTANBUL SABAHATTİN ZAİM ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Etik Kurulu Başkanlığı

Sayı : E-20292139-050.01.04-2300002132
Konu : Kurbanî Kılıç Etik Kurul Kararı

22.08.2023

Sayın Kurbanî Kılıç
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü İç Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Öğrencisi

"Hemodiyaliz Hastalarında Vücut Kompozisyonun, Semptom Şiddetinin ve Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi" başlıklı araştırmanızla ilgili başvurunuz, kurulumuzun 07.07.2023 tarihli ve 2023/06 sayılı toplantısında değerlendirilerek araştırmanızın etik açıdan uygun bulunduğuna katılanların oy birliği ile karar verilmiştir.

Bilgilerinize rica ederim.

Prof. Dr. Kadir CANATAN
Kurul Başkanı

Ek: 32-Kurbanî Kılıç Etik Onay Belgesi

Belge Doğrulama Kodu: 4AHTJA7

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Takip Adresi: <https://ibys.iu.edu.tr/IRMS/Record/ConfirmationPage/Index>

Adres: Halkalı Caddesi No: 281 Küçükköy/İstanbul

Bilgi için :

Zeynep Fando Tar Kartal
Yenimli Kamp

Telefon No:

Faks No:

Telefon No:

e-Posta:

İnternet Adresi:

Direkt Hat:

Kap Adresi: iz@ihf13.kap.tr

Ek 8: Kurum İzni

BELGE TARİHİ: 31.01.2024 BELGE SAYISI: 2400004994

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Sağlık Müdürlüğü

Sayı : E-15916306-604.01.01-235260799
Konu : Kurbanî KILIÇ'ın Araştırma İzni hk.

İSTANBUL SABAHATTİN ZAİM ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

İlgi : 20.11.2023 tarihli ve E-34555043-050.01.04-2300013438 sayılı yazı.

İlgi sayılı yazı ile Üniversiteniz Lisanüstü eğitim Enstitüsü Hemşirelik Anabilim Dalı, İç Hastalıkları Hemşireliği Bilim Dalı, yüksek lisans programı öğrencisi Kurbanî KILIÇ'ın "**Hemodiyaliz Hastalarında Vücut Kompozisyonunun, Semptom Şiddetinin ve Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi**" başlıklı tez çalışmasını Müdürlüğümüze bağlı hastanelerde yapma talebi Birimimize iletilmiştir.

Söz konusu araştırma, Müdürlüğümüz Sağlık Hizmetleri Başkanlığı Araştırma, Basılı Yayın, Duyuru İçeriği Değerlendirme Komisyonunun **16.01.2024** tarih ve **2024/01** sayılı kararınca uygun görülmüştür. Çalışmanın bitiminde bir nüshasını elektronik ortamda (CD halinde) Müdürlüğümüze teslim edilmesi gerektiğinin başvuru sahibine tebliği hususunda;

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

Prof. Dr. Kemal MEMİŞOĞLU
İl Sağlık Müdürü

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge doğrulama kodu: 2EDF9DFC-A9B7-4D76-81DC-2E4B0A1F27A8

Belge doğrulama adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/saglik-bakanligi-ebys>

Birbidedrek mah. Peykhane sok. No: 8 Fatih/İSTANBUL 34122
Telefon No: 02126383000
e-Posta: ist.sagligimel@saglik.gov.tr İnternet Adresi:
<https://istanbulism.saglik.gov.tr/>
Kep Adresi: ism.34@hs01.kep.tr

Bilgi için: Nuray TÜRKÖĞLU
Hemşire
Telefon No: 02126383399 - 3106

ÖZGEÇMİŞ

KURBANİ KILIÇ

EĞİTİM BİLGİLERİ

2012-2016: Küçükçekmece Anadolu Lisesi

2016-2020: İstanbul Bezmialem Vakıf Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

2022-.....: İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi - İç Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı

YABANCI DİL

İngilizce (Orta)

MESLEKİ DENEYİM

2020-2022: Koç Üniversitesi Hastanesi Genel Yoğun Bakım Hemşireliği

2022-.....: Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Solunum Yoğun Bakım Hemşireliği